

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 23.1.2008
KOM(2008) 19 galutinis

2008/0016 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl skatinimo naudoti energiją iš atsinaujinančių šaltinių

(pateikta Komisijos)

{KOM(2008) 30 galutinis}
{SEK(2008) 57}
{SEK(2008) 85}

Aiškinamasis memorandumas

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Bendrija jau seniai pripažįsta poreikį toliau skatinti atsinaujinančią energiją, nes ją naudojant ribojama klimato kaita: mažinamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimas, užtikrinamas darnus vystymasis bei tiekimo saugumas ir plėtojama žiniomis pagrįsta pramonė – taip kuriamos darbo vietos, užtikrinamas ekonomikos augimas, konkurencingumas ir regioninė bei kaimo plėtra.

Šiuo direktyvos pasiūlymu siekiama nustatyti, kad atsinaujinančių energijos šaltinių dalis sudarytų 20% visos suvartotos energijos ir kad transporte minimalus privalomas biokuro rodiklis, kurį turėtų pasiekti kiekviena valstybė narė, būtų 10%; taip pat, laikantis bendrojo 20% ES planinio rodiklio, siekiama nustatyti privalomus nacionalinius rodiklius iki 2020 m.

Reaguodama į 2006 m. kovo mėn. Europos Vadovų Tarybos raginimą (Tarybos dokumentas 7775/1/06 REV10), Komisija 2007 m. sausio 10 d. pateikė Strateginę Europos energetikos apžvalgą. Į apžvalgą įtrauktas Atsinaujinančių energijos išteklių planas [KOM(2006) 848], kuriame pateikta ilgalaikė ES atsinaujinančių energijos šaltinių vizija. Jame pasiūlyta nustatyti, kad iki 2020 m. atsinaujinanti energija ES sudarytų 20% visos suvartotos energijos, o atsinaujinanti energija transporto sektoriuje – 10% naudojamo benzino ir dyzelino kiekio.

Europos Parlamentas savo rezoliucijoje dėl klimato kaitos (2007 m. vasario 14 d.) pabrėžė, kad energetikos politika yra labai svarbi ES visuotinės klimato kaitos strategijos dalis; joje svarbus vaidmuo tenka atsinaujinantiems energijos šaltiniams ir efektyvioms energijos technologijoms. Parlamentas pritarė pasiūlymui iš pradžių nustatyti, kad atsinaujinančios energijos lygis iki 2020 m. būtų padidintas ir sudarytų 20% visos ES suvartojamos energijos, ir teigė, kad šis rodiklis turėtų būti padidintas iki 25% visų ES energijos išteklių. Be to, Europos Parlamentas rezoliucijoje dėl Europos atsinaujinančių energijos išteklių plano (2007 m. rugsėjo 25 d.) paragino Komisiją iki 2007 m. pabaigos pateikti pasiūlymą dėl atsinaujinančių energijos išteklių teisinės bazės, nurodydamas, kaip svarbu nustatyti atsinaujinančių energijos šaltinių dalies planinius rodiklius ES ir valstybių narių lygmeniu.

2007 m. Briuselyje posėdžiavusi Europos Vadovų Taryba (Tarybos dokumentas 7224/07) dar kartą patvirtino ilgalaikį Bendrijos išipareigojimą visos ES mastu plėtoti atsinaujinančią energiją ir po 2010 m. ir paragino Komisiją pateikti naujos išsamios direktyvos dėl atsinaujinančių išteklių naudojimo pasiūlymą. Jame turėtų būti numatyti teisiškai privalomi planiniai bendros atsinaujinančių energijos išteklių dalies rodikliai ir biokuro dalis kiekvienos valstybės narės transporto sektoriuje.

- **Bendrosios aplinkybės**

ES ir visam pasauliui būtina pasirinkti, kaip ateityje spręsti energetikos problemas. Klimato kaitos keliamas problemas, atsirandančias dėl išmetamų antropogeninės kilmės šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kurios daugiausia susidaro naudojant iškastinius energijos išteklius, būtina spręsti nedelsiant ir veiksmingai. Naujausi tyrimai padėjo geriau suvokti šią problemą ir jos ilgalaikes pasekmes, taip pat buvo pabrėžtas poreikis ryžtingai imtis neatidėliotinių veiksmų. Būtinai integruotas požiūris į klimato ir energetikos politiką, atsižvelgiant į tai, kad energijos gamyba ir naudojimas yra pagrindiniai išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų šaltiniai. Didėjanti Europos Sąjungos priklausomybė nuo energijos importo kelia grėsmę jos tiekimo saugumui ir lemia didesnes energijos kainas. O investicijų į energijos taupymą, atsinaujinančią energiją ir naujas technologijas skatinimas yra labai naudingas ir prisideda prie ES augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos.

Klimato kaitos pasekmės, didėjanti priklausomybė nuo iškastinio kuro ir kylančios energijos kainos dar labiau didina spaudimą ES įgyvendinti plačių užmojų išsamią energetikos politiką, pagal kurią būtų vykdomi bendri veiksmai Europos Sąjungos ir valstybių narių lygmeniu. Įgyvendinant tokią energetikos politiką, atsinaujinančios energijos sektorius suteikia išsiskirtinę galimybę sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį bei taršą, panaudoti vietas bei decentralizuotus energijos šaltinius ir skatinti aukščiausio lygio modernių technologijų pramonę.

Atsinaujinantys energijos šaltiniai daugiausia yra vietiniai, todėl jie nepriklauso nuo to, ar ateityje turėsime tradicinių energijos šaltinių; o atsižvelgiant į tai, kad atsinaujinantys energijos šaltiniai yra decentralizuoti, mažėja mūsų ekonomikos pažeidžiamumas, kurį lemia nepastovus energijos tiekimas. Todėl jie yra labai svarbūs tvarios energijos ateičiai.

Kad atsinaujinantys šaltiniai taptų pagrindu siekti dvejopo tikslo – padidinti tiekimo saugumą ir sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, – būtina keisti Europos Sąjungos taikomus atsinaujinančių energijos šaltinių populiarinimo būdus. Būtina plėsti ir stiprinti esamą ES norminę bazę. Svarbu užtikrinti, kad visos valstybės narės imtųsi reikiamų priemonių ir didintų atsinaujinančių energijos išteklių dalį vartojant energiją.

Nauja Europos Sąjungos atsinaujinančių energijos išteklių skatinimo ir naudojimo teisinė bazė verslo bendruomenei suteiks ilgalaikio stabilumo, kuris jai yra būtinas norint priimti racionalius investicinius sprendimus atsinaujinančios energijos sektoriuje, kad Europos Sąjunga galėtų kurti švaresnės, saugesnės ir konkurencingesnės energijos ateitį.

- **Pasiūlymo srityje galiojančios nuostatos**

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/77/EB (OL L 283, 2001 10 27) dėl elektros, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, skatinimo elektros energijos vidaus rinkoje – direktyvoje nustatytas orientacinis energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, rodiklis sudaro 21% viso Bendrijos suvartojamos elektros kiekio iki 2010 m. Joje apibrėžiami kiekvienos valstybės narės nacionaliniai orientaciniai rodikliai, skatinama taikyti nacionalines paramos schemas, šalinti administracines kliūtis ir diegti energetinę sistemą, taip pat nustatomas įpareigojimas atsinaujinančios energijos gamintojams išduoti kilmės garantijas, kai jie to pareikalauja. Įgyvendinant dabartinę politiką ir pastangas, galima tikėtis, kad iki 2010 m. vietoj numatyto 21% ši dalis sudarys tik 19%.

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/30/EB (OL L 123, 2003 5 17) dėl skatinimo naudoti biokurą ir kitą atsinaujinantį kurą transporte – direktyvoje nustatytas biokuro planinis rodiklis sudaro 5,75% viso transporte suvartojamo benzino ir dyzelino kiekio, tiekiamo į rinką iki 2010 m. gruodžio 31 d. Valstybės narės, atsižvelgdamos į orientacinį 2% dydį, privalėjo nustatyti orientacinius 2005 m. planinius rodiklius. Šis laikinas orientacinis planinis rodiklis nebuvo pasiektas. 2005 m. biokuras sudarė 1% transporto kuro. Atlikusi pažangos vertinimą, Komisija priėjo prie išvados, kad 2010 m. planinis rodiklis tikriausiai nebus pasiektas; tikimasi, kad jis sudarys apytikriai 4,2%.

Ankstesnių direktyvų 2001/77/EB ir 2003/30/EB nuostatos, sutampančios su naujosios direktyvos nuostatomis, atliekant perkėlimą bus išbrauktos; nuostatos, reglamentuojančios planinius rodiklius ir ataskaitų teikimą 2010 m., toliau galios iki 2011 m. gruodžio 31 d.

- **Derėjimas su kitomis Europos Sąjungos politikos sritimis ir tikslais**

Pasiūlymas atitinka ES politikos kryptis tokiose srityse kaip kova su klimato kaita, išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimas, darnus vystymasis, energetinio saugumo užtikrinimas ir Lisabonos strategijos įgyvendinimas.

Pasiūlymas bus vienas iš teisės aktų, kuriuose bus nustatyti visų valstybių narių įsipareigojimai dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir atsinaujinančios energijos. Be šios direktyvos, nustatančios 2020 m. atsinaujinančios energijos planinius rodiklius, Komisijos siūlomą teisės aktų rinkinį sudaro reglamentas, kuriuo atnaujinami 2020 m. nacionaliniai išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų rodikliai, ir direktyva dėl ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų prekybos sistemos tobulinimo ir plėtros. Šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo rodiklių nustatymo, prekybos leidimais sistemos ir atsinaujinančios energijos planinių rodiklių tarpusavio ryšiai yra aiškūs. Komisija mano, kad šie skirtingi veiksniai papildo vienas kita: ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo leidimų prekybos sistema palengvins atsinaujinančios energijos plėtrą, o atsinaujinančios energijos išteklių direktyva leis sudaryti sąlygas, kad atsinaujinanti energija galėtų tapti vienu iš svarbiausių veiksnių siekiant šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo planinių rodiklių.

Pasitelkiant Bendrijos išorės energetikos politiką turėtų būti užtikrinta bendra ES pozicija dėl santykių su jos energetikos partneriais intensyvinimo, siekiant įvairinti energijos šaltinius ir jos perdavimo maršrutus, stiprinti partnerystę bei bendradarbiavimą ir sutelkti dėmesį į išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimą, atsinaujinančius energijos šaltinius ir didesnę energijos naudojimo efektyvumą. Trečiosios valstybės iš atsinaujinančių energijos šaltinių skatinimo Europos Sąjungoje turėtų turėti galimybę gauti naudos, tiekdamos biokurą ir kitus tvarumo reikalavimus atitinkančius skystuosius bioproduktus arba tiekdamos atsinaujinančią elektros energiją iš kaimyninių šalių. Nors iš esmės atsinaujinančios energijos importui ar eksportui neturėtų būti taikomi jokie apribojimai, Bendrija privalo užtikrinti, kad visiems atsinaujinančios energijos gamintojams būtų užtikrintos vienodos sąlygos ir Bendrijoje, ir už jos ribų. Kadangi šiuo pasiūlymu nustatomi plačių užmojų tikslai, kuriuos turi pasiekti valstybės narės ir jų pramonė, būtina apsvarstyti trečiųjų šalių norminės bazės klausimą.

Akivaizdu, kad atsinaujinančių energijos šaltinių ir technologijų rinkos plėtra teigiamai veikia ir energijos tiekimo saugumą, regioninės ir vietos plėtros galimybes, kaimo plėtrą, eksporto perspektyvas, socialinę sanglaudą ir užimtumo galimybes; visų pirma tai susiję su mažosiomis ir vidutinėmis įmonėmis ir nepriklausomais elektros energijos gamintojais.

Pasiūlymas taip pat atitinka Europos strateginį energetikos technologijų planą [KOM (2007) 723], kuriame pabrėžiamas poreikis užtikrinti, kad naujos kartos atsinaujinančios energijos technologijos galėtų konkuruoti rinkoje. Be to, informacijos ir komunikacijos technologijos toliau palengvins pastangas atsinaujinančią energiją integruoti į Europos elektros energijos tiekimo ir paskirstymo sistemą.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

• Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Konsultacijų metodai, pagrindiniai tiriamieji sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

Pagrindiniai atsinaujinančios energijos išteklių plane įvardyti klausimai buvo aptarti 2006 m. kovo–rugsėjo mėn. vykusiose viešosiose konsultacijose dėl Energetikos žaliosios knygos ir Strateginės Europos energetikos apžvalgos. Be to, konsultacijos su valstybėmis narėmis, piliečiais, suinteresuotųjų asmenų grupėmis, pilietinės visuomenės organizacijomis, NVO ir vartotojų organizacijomis vyko ir 2007 m.

Teisės akto pasiūlymas grindžiamas išsamiu poveikio vertinimo procesu, kuris pagrįstas plačiomis konsultacijomis su suinteresuotaisiais asmenimis – rengiama daug susitikimų su suinteresuotaisiais asmenimis dėl pagrindinių pasiūlymo klausimų, susijusių su kliūtimis įvairiau naudoti atsinaujinančius energijos išteklius, biokuro tvarumu ir lankstumą užtikrinančiomis priemonėmis nacionaliniams atsinaujinančių energijos šaltinių planiniams rodikliams įgyvendinti. Neįskaitant konsultacijų dėl Energetikos žaliosios knygos (2006 m. kovo–rugsėjo mėn.), iš viso surengtos keturios viešosios konsultacijos internete: dėl biokuro politikos persvarstymo, dėl šildymo ir aušinimo naudojant atsinaujinančius energijos šaltinius, dėl administracinių kliūčių ir dėl biokuro tvarumo.

1. Viešosios konsultacijos dėl biokuro direktyvos persvarstymo (2006 m. balandžio–birželio mėn.).
2. Viešosios konsultacijos dėl šildymo ir aušinimo naudojant atsinaujinančius energijos šaltinius (2006 m. rugpjūčio–spalio mėn.).
3. Viešosios konsultacijos dėl administracinių kliūčių, trukdančių atsinaujinančius energijos išteklius plėtoti elektros energijos sektoriuje (2007 m. kovo–balandžio mėn.).
4. Viešosios konsultacijos dėl biokuro tematikos naujuose teisės aktuose dėl atsinaujinančios energijos skatinimo (2007 m. balandžio–birželio mėn.).

Atsakymų santrauka ir kaip į juos atsižvelgta

Aktyvesnė atsinaujinančių energijos šaltinių politika, visų pirma siūlymas nustatyti ilgalaikį atsinaujinančios energijos planinį rodiklį (nuo 20% 2020 m. iki 50% ir daugiau iki 2040–2050 m.), sulaukė plačios paramos. Labai pritarta siūlymams taikyti privalomus planinius rodiklius ir prisiimti išorės sąnaudas.

Daugelis respondentų nurodė, kad pagrindinis teigiamas ES iniciatyvos, kuria siekiama daugiau šildymo ir aušinimo energijos gauti naudojant atsinaujinančius energijos šaltinius, poveikis yra susijęs su vietos užimtumo ir mažųjų ir vidutinių įmonių galimybių, regioninės bei kaimo plėtros ir ekonominio augimo skatinimu ir pasaulinės Europos pramonės lyderystės užtikrinimu. Be to, prie teigiamų pasekmių priskirtas indėlis į kovą su klimato kaita ir ES

energijos tiekimo saugumas. Respondentų nurodytos neigiamos pasekmės daugiausia susijusios su tuo, kad biomasės išteklių nepakanka, nes jie naudojami ne tik energetikoje, bet ir kitais pramoniniais tikslais, todėl neribotas biomasės išteklių naudojimas gali sukelti jų trūkumą ar nepageidaujama poveikį aplinkai.

Direktyvoje reglamentuojami biokuro klausimai buvo svarstomi paskutinėse iš minėtų viešųjų konsultacijų. Pasiūlyme, dėl kurio konsultuotasi, buvo siūlomi trys tvarumo kriterijai: a) žemė, kurioje esama didelių anglies atsargų, neturėtų būti naudojama biokurai gaminti; b) didelės biologinės įvairovės žemė, neturėtų būti naudojama biokurai gaminti; c) naudojant biokurą turėtų būti pasiekta mažiausia būtina šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo norma (anglies atsargų praradimas pakeitus žemės naudojimą nebūtų įtrauktas į apskaičiavimus). Daugelis respondentų savo atsakymuose pritaria tokiems kriterijams, o daugelis iš jų siūlo sistemą toliau tobulinti.

- **Ekspertų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Susijusios mokslo ir (arba) ekspertų duomenų sritys

Pasitelkiant nepriklausomus ekspertus buvo atliktos kelios analizės ir tyrimai, siekiant atsakyti į klausimą, ar ES turėtų patvirtinti 2020 m. kiekybinius atsinaujinančios energijos dalies planinius rodiklius, ir jei taip, tai kokiam kiekiui ir kokia forma tai turėtų būti padaryta.

Taikyti metodai

Pritaikius PRIMES ir Green-X modelius, 27 ES valstybėms narėms buvo panaudoti įvairūs scenarijai.

Pagrindinės organizacijos ir (arba) ekspertai, su kuriais konsultuotasi

Siekiant apibrėžti įvairius pasiūlymo elementus buvo atlikta keletas tyrimų. Tarp jų minėtina 2005 m. balandžio mėn. FORRES 2020 ataskaita „ES atsinaujinančių energijos šaltinių raidos analizė iki 2020 m.“, 2006 m. gegužės mėn. OPTRES ataskaita „Elektros gamybos iš atsinaujinančių energijos šaltinių 25 ES valstybėse narėse ataskaita“, RE-GO projektas „Atsinaujinančios energijos kilmės garantijos: įgyvendinimas, sąveika ir panaudojimas“ (Europos Komisijos sutartis Nr. 4.1030/C/02-025/2002), E-TRACK projektas „Europos elektros gamybos šaltinių identifikavimo standartas“ (Europos Komisijos sutartis Nr. EIE/04/141/S07.38594), PROGRESS projektas „Atsinaujinančių energijos šaltinių ir sistemų skatinimas ir plėtojimas“ (Europos Komisijos sutartis Nr. TREN/D1/42-2005/S07.56988) ir 2007 m. birželio mėn. *MVV Consulting* ataskaita „Šildymas ir aušinimas naudojant atsinaujinančius energijos šaltinius: nacionalinės politikos ir administracinių kliūčių kaina“. 2007 m. *Zentrum für Europäische Wirtschaftsforschung (ZEW)* atliko tyrimą „Dujų išmetimo leidimų konkurencingumo poveikis ir technologijų skatinimas siekiant ES nustatytų Kioto planinių rodiklių“, kuriame nagrinėjamas biokuro planinio rodiklio poveikis maisto kainoms.

Priemonės, kuriomis visuomenė supažindinama su ekspertų nuomone

Daugelis iš panaudotų tyrimų buvo paskelbta arba su jais galima susipažinti *Europa* svetainėje, įskaitant OPTRES projektą (sutarties Nr. EIE/04/073/S07.38567) (www.optres.fhg.de). 2007 m. pažangos ataskaita „Administracinių ir tinklo kliūčių, trukdančių skatinti elektros energijos gamybą iš atsinaujinančių energijos šaltinių, nustatymas“ paskelbta

http://ec.europa.eu/energy/res/consultation/admin_barriers_en.htm.

Su *MVV Consulting* ataskaita „Šildymas ir aušinimas naudojant atsinaujinančius energijos šaltinius – nacionalinės politikos ir administracinių kliūčių kaina“ galima susipažinti

http://ec.europa.eu/energy/res/sectors/heat_from_res_en.htm.

- **Poveikio vertinimas**

Atliekant poveikio vertinimą nagrinėjami toliau aprašytos pasirinktys:

- Kokiais vienetais turėtų būti išreikšti atsinaujinančios energijos planiniai rodikliai? Atliekant poveikio vertinimą lyginama, kaip geriau išreikšti planinius rodiklius – atsižvelgiant į pirminį ar galutinį suvartojamos energijos kiekį; pirmenybė suteikta antrajam variantui, nes jį taikant neišskiriamos kurios nors energijos rūšys; tuo tarpu skaičiuojant pagal pirminį energijos kiekį daugiau reikšmės suteikiama šilumos ir branduolinei energijai, todėl padaugėjus tokių energijos šaltinių būtų sunku užtikrinti, kad atsinaujinanti energija sudarytų kokią nors nustatytą energijos dalį.
- Kaip įsipareigojimą dėl 20% turėtų pasidalyti valstybės narės? Vertinami įvairūs metodai (įskaitant išteklių potencialo modelį kiekvienoje valstybėje narėje), taikant vienodo dydžio didinimą visose valstybėse narėse ir rezultatus pritaikant pagal BVP, kad būtų užtikrintas sąžiningumas ir sanglauda. Išvada ta, kad geriausiai tinka vienodo dydžio metodas, kai rezultatai pritaikomi pagal BVP, nes remianti juo galima nustatyti paprastą, bendrą ir sąžiningą didinimą visoms valstybėms narėms. Rezultatus pritaikant pagal BVP, atsižvelgiama į įvairių valstybių narių ekonominę padėtį, o kai atsižvelgiama į ankstyvą pažangą plėtojant atsinaujinančius šaltinius, rezultatuose atsispindi tai, kokį vaidmenį plėtojant atsinaujinančią energiją Europoje atliko tos valstybės narės, kurios į procesą įsitraukė anksti; juose taip pat atsispindi atskirose valstybėse narėse numatomos atsinaujinančios energijos dalies 2020 m. viršutinė riba.
- Kaip naudojant kilmės garantijas galima tobulinti atsinaujinančių energijos išteklių perdavimą tarp skirtingų valstybių, kad valstybės narės galėtų vykdyti savo įsipareigojimus, įskaitant galimybę įskaityti vienoje valstybėje suvartotą atsinaujinančią energiją į kitos valstybės narės planinius rodiklius? Galimybės standartizuoti elektros energijos sektoriuje jau taikomas kilmės garantijas nagrinėjamos kartu su svarstant, kaip galima išplėsti taikymo sritį, kad ji apimtų ne tik elektros energijos sektorių, ir kiek įmanoma perduoti kilmės garantijas. Kilmės garantijų sistemą siūloma iš esmės patobulinti bei standartizuoti, o jos taikymo sritis galėtų būti išplėsta, į ją įtraukiant didelio masto šildymą ir aušinimą.
- Kokias atsinaujinančios energijos plėtrai trukdančias administracines ir rinkos kliūtis galima pašalinti? Nagrinėjama daug planavimo taisyklių, administracinių procedūrų ir problemos, susijusios su rinkos informacijos teikimu, ir siūlomi reikalavimai ar rekomendacijos tokioms kliūtims šalinti (pvz., taikyti vieno langelio principą, užtikrinti mokesčių proporcingumą ir abipusį sertifikatų pripažinimą, nustatyti planavimo terminus, teikti daugiau informacijos visuomenei ir specialistams, taip pat nustatyti mažiausią privalomą atsinaujinančios energijos suvartojimo naujuose pastatuose lygį).

- Kokius kriterijus ir stebėjimo metodus galima taikyti kuriant biokuro tvarumo sistemą? Tiriama daug variantų ir siūloma, kad tokioje sistemoje būtų numatyti minimalus šiltnamio efektą sukeliančių dujų lygis, biologinės įvairovės kriterijai ir atlygis už pašarų naudojimą pasirenkant įvairesnes žaliavas, pvz., naudojant lignoceliuliozę antrosios kartos biodegalams gaminti. Tikrinimą reikėtų palikti pačioms valstybėms narėms (kartu skatinant daugi nacionalines sertifikavimo sistemas); baudų sistema už kriterijų nesilaikymą turėtų būti nuosekli visoje bendrojoje rinkoje, numatant galimybę nutraukti mokesčių lengvatų taikymą ir tokiam biokurui nebetaikyti biokurui nustatytų įpareigojimų ir nacionalinių planinių rodiklių. Galiausiai faktiniam biokuro identifikavimui prireiks fizinio identifikavimo, kad tvarumo kriterijus atitinkanti biokurą būtų galima identifikuoti ir už ją atitinkamai atlyginti rinkoje.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

- **Siūlomų veiksmų santrauka**

Siūlomoje direktyvoje nustatomi principai, pagal kuriuos valstybės narės turi užtikrinti, kad atsinaujinančios energijos dalis iki 2020 m. sudarytų bent 20% visos ES suvartojamos energijos, ir įtvirtinami kiekvienos valstybės narės bendrieji nacionaliniai planiniai rodikliai.

Su atsinaujinančia energija susiję trys sektoriai: elektros energijos, šildymo bei aušinimo ir transporto. Bendras požiūris yra tas, kad valstybės narės, siekdamos savo nacionalinių planinių rodiklių, turėtų išlaikyti veiksmų laisvę visų šių sektorių atžvilgiu. Tačiau siūloma, kad iki 2020 m. kiekvienos valstybės narės transporto sektoriuje atsinaujinanti energija (visų pirma biokuras) sudarytų bent 10% visos energijos. Taip nuspręsta dėl šių priežasčių: (1) transporto sektorius yra tas sektorius, kuriame greičiausiai iš visų ekonomikos sektorių didėja išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis; (2) biokuras padeda išspręsti transporto sektoriaus priklausomybės nuo naftos problemą, o tai yra viena iš didžiausių energijos tiekimo saugumo problemų, su kuria susiduria ES; (3) šiuo metu biokuro gamyba kainuoja brangiau nei kitos atsinaujinančios energijos formos, o tai gali reikšti, kad be konkrečios paklausos ją būtų sunku plėtoti.

Biokurui ir kitiems skystiesiems bioproduktams direktyvoje nustatoma sistema, skirta garantuoti politikos tvarumą aplinkosaugos požiūriu, *inter alia*, užtikrinant, kad pagal planinius rodiklius naudojant biokurą būtų nustatytas išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažinimas.

- **Teisinis pagrindas**

Pasiūlymas bus pateiktas remiantis Sutarties 175 straipsnio 1 dalimi ir 95 straipsniu. Nors pageidautina, kad būtų vieningas teisinis pagrindas, pripažįstama, kad galimas ir dvigubas teisinis pagrindas, jei priemonėje yra nuostatų, pagrįstų skirtingomis Sutarties dalimis. Taikant šiuos abu teisinius pagrindus numatoma, kad bus naudojama bendro sprendimo procedūra.

Didžiajai pasiūlymo daliai taikoma 175 straipsnio 1 dalis (aplinka). Šiuo straipsniu Bendrija įgaliojama imtis veiksmų, kad būtų išlaikyta, saugoma ir gerinama aplinkos kokybė, saugoma žmonių sveikata ir apdairiai bei racionaliai naudojami gamtos išteklių. Šių tikslu ir siekiama pirmiau minėta direktyva.

Tačiau pasiūlymo 15, 16 ir 17 straipsniais valstybėms narėms nustatomi privalomi įpareigojimai dėl biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų tvarumo. Nors pačiais tvarumo kriterijais akivaizdžiai siekiama užtikrinti aplinkos apsaugą, direktyva be kita ko valstybėms narėms draudžiama imtis tam tikrų priemonių, kuriomis būtų trukdoma prekybai biokuru ar žaliavomis. Taigi direktyva siekiama visiškai suderinti biokuro tvarumo kriterijus, kad jokie valstybių narių atskirai patvirtinti kriterijai netaptų kliūtimi prekybai tarp valstybių narių. Todėl vidaus rinka yra pagrindinis tikslas siekiant įgyvendinti šį direktyvos aspektą. Nepaisant to, kad ir aplinkos apsauga yra svarbus tikslas, toks vertinimas nepakinta, nes EB 95 straipsnio 3 dalyje aiškiai nurodyta, kad diegiant vidaus rinkos įgyvendinimo priemones turi būti siekiama aukšto aplinkos apsaugos lygio. Todėl Komisija mano, kad 95 straipsnis (vidaus rinka) taikomas suderintų biokuro tvarumo standartų nuostatoms.

Apskritai atsinaujinanti energija yra artimas tradicinės energijos pakaitas ir tiekama naudojant tą pačią infrastruktūrą bei logistikos sistemas. Visos valstybės narės jau naudoja atsinaujinančią energiją ir jau yra nusprendusios didinti atsinaujinančios energijos kiekį. Dėl šių priežasčių pasiūlymas neturės didesnės įtakos valstybių narių sprendimui pasirinkti įvairius energijos šaltinius ar bendrai jų energijos tiekimo struktūrai, o Sutarties 175 straipsnio 2 dalis pasiūlymui netaikoma.

- **Subsidiarumo principas**

Subsidiarumo principas taikomas, nes pasiūlymas nėra priskiriamas išimtinai Bendrijos kompetencijai.

Pasiūlymo tikslų valstybių narių veiksmais negalima tinkamai pasiekti dėl toliau pateiktų priežasčių.

Patirtis, įgyta skatinant atsinaujinančius energijos šaltinius Europos Sąjungoje, aiškiai rodo, kad tikroji pažanga pradėta daryti tik Europos Sąjungai priėmus teisės aktus, kuriuose nustatyti planiniai rodikliai, kuriuos reikia pasiekti iki nustatyto termino. Tai pasakytina apie Direktyvą 2001/77/EB dėl elektros, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, skatinimo elektros energijos vidaus rinkoje ir Direktyvą 2003/30/EB dėl skatinimo naudoti biokurą ir kitą atsinaujinantį kurą transporte. Nėra tokios norminės bazės, kuria remiantis būtų skatinamas platesnis atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimas šildymo ir aušinimo sektoriuje. Atsinaujinančios energijos plėtra šiame sektoriuje praktiškai nevyksta.

Europos Vadovų Taryba padarė išvadą, kad tiekimo saugumo, aplinkos apsaugos ir atsinaujinančios energijos sektoriaus, kuris šiuo metu pirmauja pasaulyje tarp daugelio sektorių, konkurencingumo sumetimais Europos Sąjunga turi kolektyviai pasiekti, kad atsinaujinanti energija iki 2020 m. sudarytų 20% suvartotos galutinės energijos kiekio.

Jei būtų nuspręsta, kad veiksmų turi imtis valstybės narės, šį rodiklį būtų sunku pasiekti ir nebūtų teisingai paskirstytos pastangos, būtinos bendram 20% rodikliui pasiekti. Be to, jei veiksmų imtųsi tik valstybės narės, investuotojai prarastų pasitikėjimą siektiniais tikslais ir jų įgyvendinimu.

Be planinių rodiklių direktyvoje nurodytos priemonės remti atsinaujinančios energijos plėtrą, pvz., administracinės procedūros, planavimas, statybos, informavimas ir mokymas. Elektros iš atsinaujinančių energijos šaltinių atveju direktyvoje sprendžiami tinklo sistemos klausimai, tokie kaip prieiga prie tinklo, ir plėtojamas kilmės garantijų vaidmuo. Šiomis priemonėmis papildomos galiojančios Direktyvos 2001/77/EB ir Direktyvos 2002/91/EB nuostatos dėl pastatų energinio naudingumo ir nustatomas bendras metodas, naudingas atsinaujinančios energijos gamintojams ir vartotojams visoje Bendrijoje. Bendrijos metodas skatinti atsinaujinančius energijos šaltinius tokiomis priemonėmis yra proporcingas, nes atsižvelgiant į tai, kad yra apibrėžtas plataus užmojo planiniai rodikliai, būtini imtis suderintų veiksmų tuose sektoriuose, kuriuose galima didžiausia pažanga.

Bendrijos veiksmai biokuro tvarumo srityje pagrįsti, nes taip išvengiama daugybės nacionalinių schemų, kurios galėtų trukdyti prekybai Bendrijoje ir su ja.

Pasiūlyme valstybės narės išsaugo plačią veiksmų laisvę skatinti atsinaujinančios energijos sektoriaus plėtrą tokiomis priemonėmis, kurios geriausiai atitiktų jų nacionalinį potencialą ir aplinkybes, įskaitant galimybę pasiekti savo planinius rodiklius per paramą atsinaujinančios energijos plėtrai kitose valstybėse narėse.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

- **Proporcingumo principas ir pasirinkta priemonė**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau pateiktų priežasčių.

Bendrą tikslą galima pasiekti tik nustatant bendrą įsipareigojimą, išreikštą teisiškai privalomais planiniais rodikliais. Kadangi energetikos politikos problemos gresia visai Bendrijai, reaguoti reikėtų tokiu pat lygmeniu.

Pasirinkta priemonė yra direktyva, kurią turi įgyvendinti valstybės narės. Direktyva yra tinkama priemonė atsinaujinantiems energijos šaltiniams skatinti, nes joje aiškiai apibrėžiami siektini tikslai; kartu valstybėms narėms paliekama pakankamai lankstumo įgyvendinti direktyvą kuo geriau atsižvelgiant į jų konkrečias aplinkybes. Ši direktyva yra platesnė nei pamatinė direktyva, nes jos tikslai tikslesni, o priemonės, kurių būtina imtis, išsamesnės.

Direktyvoje Europos Sąjungai iki 2020 m. nustatytas bendras privalomas 20% atsinaujinančios energijos planinis rodiklis. Be to, joje 2020 metams nustatytas privalomas minimalus 10% biokuro rinkos dalies planinis rodiklis, kurio privalės paisyti visos valstybės narės.

Likusiose srityse valstybės narės gali nevaržomai plėtoti atsinaujinančios energijos sektorių, pasitelkdamos priemones, kurios geriausiai atitinka jų aplinkybes ir galimybes, su sąlyga, kad jos bendrai pasieks 20% planinį rodiklį.

Todėl nustatytas suvaržymo lygis yra proporcingas siekiamam tikslui.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Bendrijos biudžetui.

5. PAPILDOMA INFORMACIJA

• Paprastinimas

Pasiūlyme numatytas teisės aktų supaprastinimas.

Šiuo metu atsinaujinančios energijos srityje galioja dvi direktyvos, susijusios su elektros energija ir biokuru. Trečiasis sektorius, susijęs su šildymu ir aušinimu, Europos lygmeniu teisės aktais iki šiol nebuvo reglamentuojamas. 2020 m. planinio rodiklio nustatymas ir atsinaujinančios energijos sektoriaus persvarstymas suteikia galimybę pasiūlyti vieną išsamią direktyvą, kuria būtų sureguliuoti visi trys atsinaujinančios energijos rūšių sektoriai. Tai leidžia įgyvendinti nedalomas priemones skirtinguose sektoriuose ir spręsti svarbiausius klausimus (pvz., administracinių kliūčių klausimą).

Viena bendra direktyva ir bendri nacionaliniai veiksmų planai paskatins valstybes nares vieningiau mąstyti apie energetikos politiką, pagrindinį dėmesį sutelkiant į tai, kaip geriausiai paskirstyti pastangas.

Teikti ataskaitas šiuo metu reikalaujama pagal abi direktyvas; ši sistema bus pakeista viena ataskaita pagal siūlomą direktyvą.

• Galiojančių teisės aktų panaikinimas

Įgyvendinant šį pasiūlymą nereikės naikinti galiojančių teisės aktų.

• Persvarstymo, keitimo, laikino galiojimo sąlyga

Pasiūlyme yra kelios persvarstymo sąlygos.

• Pateikimas nauja redakcija

Pasiūlymu nereikalaujama pateikti naujos redakcijos.

• Atitikmenų lentelė

Valstybės narės privalo Komisijai pateikti nacionalinių nuostatų, kuriomis perkeliamos direktyvos nuostatos, tekstus ir tų nuostatų bei šios direktyvos atitikmenų lentelę.

• Europos ekonominė erdvė (EEE)

Siūlomas teisės aktas susijęs su EEE, todėl turėtų būti taikomas ir jai.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl skatinimo naudoti energiją iš atsinaujinančių šaltinių

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį ir 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą¹,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę³,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos⁴,

kadangi:

- (1) Didesnis energijos iš atsinaujinančių šaltinių naudojimas yra viena iš svarbių priemonių, reikalingų sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir įvykdyti Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos Kioto protokolą ir kitus Europos bei tarptautinius įsipareigojimus mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir po 2012 m. Atsinaujinančiai energijai taip pat tenka svarbus vaidmuo skatinant energijos tiekimo saugumą, technologijų plėtrą ir užtikrinant užimtumo bei regioninės plėtros galimybes, ypač kaimo vietovėse.
- (2) Didesnis biokuro naudojimas transporte yra viena iš veiksmingiausių priemonių, kuriomis Bendrija gali sumažinti savo priklausomybę nuo naftos importo (šioje srityje tiekimo saugumo problema opiausia) ir daryti įtaką transporto kuro rinkai.

¹ OL C , , p. .

² OL C , , p. .

³ OL C , , p. .

⁴ OL C , , p. .

- (3) 2001 m. rugsėjo 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/77/EB dėl elektros, pagamintos iš atsinaujinančių energijos išteklių, skatinimo elektros energijos vidaus rinkoje⁵ ir 2003 m. gegužės 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/30/EB dėl skatinimo naudoti biokurą ir kitą atsinaujinančią kurą transporte⁶ buvo pateiktos įvairių atsinaujinančios energijos rūšių apibrėžtys. 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/54/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančioje Direktyvą 96/92/EB⁷, pateiktos elektros energijos sektoriaus apibrėžtys. Pastovumo ir aiškumo sumetimais šioje direktyvoje vartotinos tos pačios apibrėžtys.
- (4) Remiantis Atsinaujinančių energijos išteklių planu⁸, bendras energijos iš atsinaujinančių šaltinių 20% planinis rodiklis ir atsinaujinančios energijos transporte 10% planinis rodiklis yra tinkami bei pasiekiami tikslai, o sistema, pagal kurią nustatomi privalomi planiniai rodikliai, verslo bendruomenei turėtų suteikti ilgalaikio stabilumo, kurio jai reikia racionaliems investavimo sprendimams atsinaujinančios energijos sektoriuje priimti.
- (5) 2007 m. kovo mėn. Briuselyje posėdžiavusi Europos Vadovų Taryba dar kartą patvirtino Bendrijos išsipareigojimą ir po 2010 m. visos Bendrijos mastu plėtoti atsinaujinančią energiją. Ji patvirtino, kad atsinaujinanti energija iki 2020 m. turi sudaryti 20% bendro suvartojamo Bendrijos energijos kiekio, o visos valstybės narės, veikdamos efektyviai, turi pasiekti, kad iki 2020 m. biokuras sudarytų 10% transporte suvartojamo benzino ir dyzelino kiekio. Ji taip pat nurodė, kad gali būti nustatyta, kad biokuro planinis rodiklis būtų privalomas, jei tik gamyba bus tvari, antrosios kartos biokuras taps komerciškai prieinamu, o 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinečių degalų (dyzelino) kokybės, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 93/12/EEB⁹, bus iš dalies pakeista, kad būtų galima pasiekti tinkamą įvairių rūšių kuro maišymo lygį.
- (6) Pagrindinė privalomų planinių rodiklių paskirtis – investuotojams suteikti tikrumo. Todėl sprendimo dėl to, ar planinis rodiklis yra privalomas, negalima atidėti iki atitinkamo įvykio ateityje. Todėl Komisija savo pareiškime, įtrauktame į 2007 m. vasario 15 d. Tarybos protokolą, teigė nemananti, kad sprendimą dėl privalomo planinio rodiklio reikėtų atidėti iki tol, kol bus pradėta prekiauti antrosios kartos biokuru.
- (7) Europos Parlamentas savo rezoliucijoje dėl atsinaujinančios energijos plano Europoje nurodė, kaip svarbu Bendrijos ir valstybių narių lygmeniu nustatyti energijos iš atsinaujinančių šaltinių planinius rodiklius ir paragino Komisiją iki 2007 m. pabaigos pateikti pasiūlymą dėl atsinaujinančios energijos teisinės bazės.

⁵ OL L 283, 2001 10 27, p. 33. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2006/108/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 414).

⁶ OL L 123, 2003 5 17, p. 42.

⁷ OL L 176, 2003 7 15, p. 37.

⁸ KOM(2006) 848.

⁹ OL L 350, 1998 12 28, p. 58. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

- (8) Atsižvelgiant į Komisijos, Tarybos ir Europos Parlamento poziciją, reikėtų nustatyti, kad 2020 m. atsinaujinančios energijos planinis rodiklis būtų 20%, o atsinaujinanti energija transporto sektoriuje sudarytų 10% visoje Europos Sąjungoje suvartojamos energijos kiekio.
- (9) Valstybių narių įdirbis, atsinaujinančios energijos potencialas ir naudojamų energijos išteklių rūšys skiriasi. Todėl bendrą 20% planinį rodiklį būtina išskaidyti į kiekvienai valstybei narei skirtus rodiklius, užtikrinant sąžiningą ir tinkamą paskirstymą, kuris būtų pagrįstas skirtingu valstybių narių įdirbiu ir galimybėmis, įskaitant tai, koks yra atsinaujinančios energijos rūšių ir visų energijos išteklių santykis. Atliekant tokį išskaidymą, valstybėms narėms turėtų būti padalyta nustatyta bendra dalis, kuria turi padidėti energijos iš atsinaujinančių šaltinių naudojimas, vienodai padidinant kiekvienos valstybės narės dalį, įvertintą pagal jų bendrąjį vidaus produktą ir pritaikytą taip, kad atspindėtų valstybių narių pradinis įdirbis; apskaita vykdoma pagal galutinį suvartojamą energijos kiekį.
- (10) Tuo tarpu transporto sektoriuje visoms valstybėms narėms reikėtų nustatyti vienodą 10% atsinaujinančios energijos planinį rodiklį, kad būtų užtikrinta transporto kuro specifikacijų atitiktis ir prieinamumas. Kadangi prekiauti transporto kuro nėra sunku, mažai atitinkamų išteklių atsargų turinčios valstybės narės atsinaujinančio transporto kuro lengvai galės gauti iš kitur. Nors biokuro planinį rodiklį Bendrijai būtų techniškai įmanoma įvykdyti panaudojant vien vidaus produkciją, tikėtina ir pageidautina, kad planinis rodiklis būtų faktiškai pasiektas derinant vidaus produkciją ir importą. Šiuo tikslu Komisija, atsižvelgdama į daugiašalių ir dvišalių derybų prekybos srityje plėtrą ir į aplinkosaugos, sąnaudų, energetinio saugumo ir kitus sumetimus, turėtų kontroliuoti biokuro tiekimą Bendrijos rinkai ir, jei reikia, turėtų siūlyti atitinkamas priemones vidaus produkcijai ir importui tinkamai suderinti.
- (11) Siekdamos užtikrinti, kad bendri planiniai rodikliai būtų pasiekti, valstybės narės turėtų stengtis atlikti išankstinius skaičiavimus, pagal kuriuos būtų galima siekti planinių rodiklių, ir turėtų nustatyti nacionalinį veiksmų planą, įskaitant sektorių planinius rodiklius, kartu atsižvelgdamos į tai, kad biomasė naudojama įvairiais tikslais ir kad todėl ypač svarbu mobilizuoti naujus biomasės išteklius.
- (12) Kad būtų galima pasinaudoti technologijų pažangos ir masto ekonomijos pranašumais, atliekant tokius išankstinius skaičiavimus reikėtų atsižvelgti į galimybę, kad vėlesniais metais energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimas augs sparčiau. Todėl ypatingą dėmesį galima būtų skirti sektoriams, kurie galėtų daug prisidėti prie 2020 m. planinių rodiklių įgyvendinimo ir tačiau kurie tebėra nepakankamai išplėtoti, nes jie nepagrįstai kenčia dėl to, kad juos aplenkia technologinė pažanga ir masto ekonomija.
- (13) Plano atskaitos taškas turėtų būti 2005 m., nes tai paskutiniai metai, kurių patikimais duomenimis apie nacionalinius atsinaujinančios energijos kiekius jau galima naudotis.
- (14) Būtina nustatyti aiškias iš atsinaujinančių energijos šaltinių gaunamos energijos apskaičiavimo taisykles.
- (15) Apskaičiuojant hidroenergijos dalį, klimato pokyčių sukeltos pasekmės turėtų būti sušvelnintos panaudojant normalizavimo taisyklę.

- (16) Šiluminiams siurbliams, kurie tinkamos temperatūros šiluminei energijai užtikrinti naudoja geoterminius žemės ar vandens išteklius arba aplinkos oro šilumą, reikalinga elektros energija. Aplinkos oro šilumą naudojantiems šiluminiams siurbliams reikia daug tradicinės energijos. Todėl norint įvertinti, kaip laikomasi direktyvoje nustatytų tikslinių rodiklių, reikėtų atsižvelgti tik į Komisijos sprendimu 2007/742/EB¹⁰ nustatytus minimalius šildymo kokybės koeficiento reikalavimus atitinkančių šiluminių siurblių, kurie naudoja aplinkos oro šilumą, gaminamą naudingą šilumos energiją, laikantis 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 1980/2000 dėl pakeistos Bendrijos ekologinio ženklo suteikimo sistemos¹¹.
- (17) Pasyvios energijos sistemose pastatų projektavimas naudojamas energijai įsisavinti. Tai laikoma sutaupyta energija. Todėl, siekiant išvengti dvigubo skaičiavimo, šioje direktyvoje į taip įsisavintą energiją neturėtų būti atsižvelgta.
- (18) Importuojama elektros energija, pagaminta ne Bendrijoje iš atsinaujinančių energijos šaltinių, gali būti įskaičiuota į valstybių narių planinius rodiklius. Tačiau, siekiant užtikrinti, kad, didinant esamų atsinaujinančių šaltinių įvairovę ir juos visiškai arba iš dalies pakeičiant tradiciniais energijos šaltiniais, grynasis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis nepadidėtų, turėtų būti leidžiama atsižvelgti tik į atsinaujinančios energijos įrenginių, pradėtų eksploatuoti po šios direktyvos įsigaliojimo, pagamintą elektros energiją. Siekiant užtikrinti, kad tokį importą būtų galima atsekti ir į jį patikimai atsižvelgti, reikėtų, kad tokiam importui būtų taikoma kilmės garantijų sistema. Bus apsvarstyti susitarimai su trečiosiomis šalimis dėl tokios prekybos elektros energija iš atsinaujinančių energijos šaltinių organizavimo.
- (19) Siekiant sudaryti galimybes sumažinti šioje direktyvoje nustatytų planinių rodiklių pasiekimo kainą, reikėtų palengvinti vienose valstybėse narėse iš atsinaujinančių šaltinių pagamintos energijos vartojimą kitose valstybėse narėse ir suteikti galimybę valstybėms narėms į savo nacionalinius planinius rodiklius įskaičiuoti kitose valstybėse narėse suvartotą elektros energiją, aušinimą ir šilumą. Dėl šios priežasties turėtų būti priimtos suderintos nuostatos, reglamentuojančios kilmės garantijų šiuose sektoriuose modelį ir perdavimą.
- (20) Šildymo ir aušinimo naudojant atsinaujinančius energijos šaltinius kilmės garantijos pagal pareikalavimą turėtų būti išduodamos ne mažesnio nei 5 MW_{th} galingumo įrenginiams, kad būtų išvengta pernelyg didelės administracinės naštos, kuri atsirastų, jei būtų įtraukti mažesni įrenginiai, įskaitant namų ūkyje naudojamus įrenginius.
- (21) Valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti išankstinio leidimo sistemas kilmės garantijų perdavimui į kitas valstybes nares arba iš jų, jei joms to reikia norint užtikrinti saugų ir subalansuotą energijos tiekimą, pasiekti jų paramos schemos aplinkosaugos tikslus arba įvykdyti šioje direktyvoje nustatytus planinius rodiklius. Tokios sistemos turėtų apsiriboti tuo, kas yra būtina ir proporcinga, ir jos neturėtų tapti savavališkos diskriminacijos priemone.
- (22) Išmėginus suderintų kilmės garantijų sistemą, Komisija turėtų persvarstyti, ar būtini tolesni pakeitimai.

¹⁰ OL L 301, 2007 11 20, p. 14.

¹¹ OL L 237, 2000 9 21, p. 1.

- (23) Siekiant užtikrinti, kad nebus kišamasi į esamiems įrenginiams taikomas paramos schemas ir kad atsinaujinančios energijos gamintojams nebus mokamos kompensacijos, turėtų būti nustatyta, kad valstybės narės vienos kitoms gali perduoti tik tas įrenginių kilmės garantijas, kurios buvo išduotos įrenginiams, pradėtiems eksploatuoti po šios direktyvos įsigaliojimo dienos, arba tas produkcijos kilmės garantijas, kurios buvo išduotos už produkciją, pagamintą po tos dienos padidėjus įrenginio atsinaujinančios energijos gamybos pajėgumams.
- (24) Įrodyta, kad skaidrių taisyklių stoka ir įvairių leidimų išdavimo institucijų tarpusavio koordinavimo nebuvimas trukdo panaudoti atsinaujinančią energiją. Todėl nacionalinėms, regioninėms ir vietos valdžios institucijoms persvarstant savo administracines procedūras, reglamentuojančias įrenginių, kuriuose elektros energija, šildymas ir aušinimas ar transporto kuras gaminamas iš atsinaujinančių energijos šaltinių, gamybos ir eksploatavimo leidimų išdavimą, reikėtų atsižvelgti į specifinę atsinaujinančios energijos sektoriaus struktūrą. Turėtų būti nustatyti aiškūs administracinio patvirtinimo procedūrų terminai energiją iš atsinaujinančių šaltinių naudojančioms įrenginiams. Planavimo taisyklės ir gairės turėtų būti pritaikytos atsižvelgiant į ekonomišką ir ekologišką atsinaujinančios šildymo, aušinimo ir elektros energijos įrangą.
- (25) Nacionalinės techninės specifikacijos ir kiti reikalavimai, kuriems taikoma 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/34/EB, nustatanti informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką¹², susiję, pavyzdžiui, su kokybės lygiais, bandymų metodais ar naudojimo sąlygomis, neturėtų sudaryti kliūčių prekybai atsinaujinančios energijos įrenginiais ir sistemomis. Todėl atsinaujinančios energijos paramos schemas neturėtų nustatyti nacionalinių techninių specifikacijų, kurios nukryptų nuo galiojančių Europos standartų arba kurios reikalautų, kad remiama įranga ir sistemos būtų sertifikuojamos ar bandomos nustatyto subjekto ar nustatytoje vietovėje.
- (26) Nacionaliniu ir regioniniu lygmeniu taisyklės ir įpareigojimai, kuriais nustatyti minimalūs atsinaujinančios energijos naudojimo naujuose ir atnaujintuose pastatuose reikalavimai, labai paskatino atsinaujinančios energijos naudojimą. Tokios priemonės turėtų būti skatinamos platesniame Europos kontekste, kartu statybos kodeksuose ir reglamentuose skatinant energijos požiūriu efektyvų atsinaujinančios energijos naudojimą.
- (27) Kad būtų paskatintas energijos iš atsinaujinančių šaltinių naudojimas, derėtų pašalinti informacijos ir mokymo spragas, visų pirma šildymo ir aušinimo sektoriuje.

¹² OL L 204, 1998 7 21.

- (28) Plėtojant mokymą būtinas koordinuotas požiūris, o mažos apimties atsinaujinančios energijos įrenginių montuotojams turėtų būti taikomas atitinkamas sertifikavimas, kad būtų išvengta iškreipimų rinkoje ir užtikrintas aukštos kokybės produktų ir paslaugų teikimas vartotojams. Valstybės narės turėtų abipusiškai pripažinti nacionalines sertifikavimo sistemas, todėl jos turėtų būti grindžiamos būtiniausiais suderintais principais, atsižvelgiant į Europos technologijų standartus, taip pat galiojančias mokymo ir kvalifikacijos sistemas, taikomas atsinaujinančios energijos įrenginių gamintojams. 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo¹³ turėtų būti ir toliau taikoma klausimams, kurie nereglamentuojami šia direktyva, pavyzdžiui, vienoje valstybėje narėje nesertifikuotų montuotojų profesinės kvalifikacijos pripažinimui.
- (29) Nors Direktyvoje 2005/36/EB nustatyti abipusio profesinės kvalifikacijos pripažinimo reikalavimai ir architektams, būtina toliau užtikrinti, kad architektai ir projektuotojai savo planuose ir projektuose tinkamai atsižvelgtų į energijos iš atsinaujinančių šaltinių naudojimą. Todėl valstybės narės turėtų pateikti atitinkamas gaires. Tai turėtų būti padaryta nepažeidžiant Direktyvos 2005/36/EB ir visų pirma jos 46 bei 49 straipsnių nuostatų.
- (30) Naujų elektros energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių gamintojų prijungimo prie elektros tinklo sąnaudų turėtų būti realios, skaidrios bei nediskriminacinės, taip pat turėtų būti deramai atsižvelgta į naudą, kurią tinklui duoda į jį įtraukti gamintojai.
- (31) Tam tikromis aplinkybėmis neįmanoma visiškai užtikrinti elektros, pagamintos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, perdavimo ir skirstymo nepakenkiant tinklo sistemos patikimumui ir saugumui. Tokiomis aplinkybėmis tiems gamintojams gali būti mokama finansinė kompensacija.
- (32) Direktyvoje 2001/77/EB nustatyta elektros iš atsinaujinančių energijos šaltinių integravimo į tinklą sistema. Tačiau integravimo lygis valstybėse narėse labai skiriasi. Todėl būtina stiprinti šią sistemą ir reguliariai persvarstyti jos taikymą nacionaliniu lygmeniu.
- (33) Šalių tinklų sujungimas palengvina elektros energijos, gaunamos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, integravimą. Tinklų sujungimas ne tik sušvelnina svyravimus, bet ir padeda suderinti išlaidas, skatinti tikrą konkurenciją, dėl kurios mažėja kainos, ir remti tinklų plėtrą. Be to, dalinimasis perdavimo pajėgumais ir jų optimalus naudojimas galėtų padėti išvengti naujų perteklinių statybų.
- (34) Biokuras turėtų būti gaminamas tausojant aplinką. Todėl, siekiant įvykdyti šioje direktyvoje nustatytus planinius rodiklius, naudojamam biokurui ir tam biokurui, kuriam taikomos nacionalinės paramos sistemos, turėtų būti nustatyti aplinkos tvarumo kriterijai.

¹³ OL L 255, 2005 9 30, p. 22.

- (35) Kai biokurui nustatomi aplinkos tvarumo kriterijai, su jais susiję tikslai nebus pasiekti, jei kriterijų neatitinkantys produktai, kurie paprastai būtų naudojami kaip biokuras, vietoj to naudojami kaip skystieji bioproduktai šildymo ar elektros energijos sektoriuose. Todėl aplinkos tvarumo kriterijai turėtų būti taikomi ir visiems skystiesiems bioproduktams.
- (36) 2007 m. kovo mėn. Briuselio Europos Vadovų Taryba paragino Komisiją pateikti išsamią direktyvą dėl visų atsinaujinančios energijos išteklių naudojimo, kurioje būtų pateikti kriterijai ir nuostatos tvariam bioenergijos tiekimui ir naudojimui užtikrinti. Šie kriterijai turėtų būti platesnės sistemos, kuri apimtų ne tik biokurą, bet ir skystuosius bioproduktus, sudėtinė dalis. Todėl tokie tvarumo kriterijai turėtų būti įtraukti į šią direktyvą. Siekiant išvengti papildomų verslo sektoriaus išlaidų ir aplinkos nuostatų painiavos, susijusios su požiūrio nenuoseklumu, svarbu užtikrinti, kad būtų suderinti biokurui taikomi šios direktyvos ir Direktyvos 98/70/EB tvarumo kriterijai. Be to, 2010 m. Komisija turėtų įvertinti, ar nederėtų įtraukti ir kitų biomasės naudojimo būdų.
- (37) Jei didelių anglies atsargų dirvožemyje ar augaluose turinti žemė būtų pritaikyta biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų žaliavoms auginti, dalis joje susikaupusios anglies būtų išleidžiama į atmosferą ir taip susiformuotų anglies dioksidas. Dėl to atsiradęs neigiamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų poveikis gali būti didesnis už teigiamą biokure ir kituose skystuosiuose bioproduktuose esančių šiltnamio efektą sukeliančių dujų poveikį; kai kuriais atvejais tas poveikio skirtumas gali būti didelis. Todėl apskaičiuojant sumažintą išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį turėtų būti atsižvelgta į anglies poveikį naudojant biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus. Tai yra būtina norint užtikrinti, kad apskaičiuojant sumažintą išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį būtų atsižvelgta į visą anglies poveikį naudojant biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus.
- (38) Kad ūkio subjektams nereikėtų atlikti brangiai kainuojančių tyrimų ir kad būtų uždrausta keisti dideles anglies atsargas turinčios žemės, kuri, kaip vėliau paaiškėja, nėra tinkama biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų žaliavoms auginti, paskirtį, tokios rūšies žemė, kurios anglies atsargų praradimo negalima kompensuoti per pagrįstą laikotarpį, kuris nustatomas atsižvelgiant į poreikį neatidėliotinai kovoti su klimato kaita (net jei gaminant biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus išmetama mažiau šiltnamio efektą sukeliančių dujų), biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų gamybai neturėtų būti naudojama. Duomenys apie pasaulio anglies atsargas leidžia daryti išvadą, kad prie tokios kategorijos turėtų būti priskirtos šlapžemės ir ištiesai mišku apaugusios vietovės.
- (39) Šioje direktyvoje numatytos skatinimo priemonės, taikytinos biokurui bei kitiems skystiesiems bioproduktams, ir didėjanti biokuro bei kitų skystųjų bioproduktų paklausa pasaulyje neturėtų paskatinti naikinti didelės biologinės įvairovės žemės. Būtina saugoti tokius neatsinaujinančius išteklius, kurie įvairiuose tarptautiniuose dokumentuose pripažįstami kaip turintys vertę visai žmonijai. Be to, vartotojams Bendrijoje būtų morališkai nepriimtina, kad padidėjus jų biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų naudojimui gali būti sunaikinta didelės biologinės įvairovės žemė. Dėl šių priežasčių būtina nustatyti kriterijus, pagal kuriuos biokurui ir kitiems skystiesiems bioproduktams skatinimo priemonės būtų taikomos tik jei galima garantuoti, kad jie nėra kilę iš žemės, kuriai būdinga didelė biologinė įvairovė. Pagal pasirinktus

kriterijus laikoma, kad miškui būdinga biologinė įvairovė, jei jis nėra daug paveiktas žmogaus veiklos (vadovaujantis Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos, Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos ir Ministrų konferencija dėl miškų Europoje apsaugos vartojama apibrėžtimi)¹⁴ arba jei žemė yra saugoma nacionalinių įstatymų gamtos apsaugos tikslais. Be to, atsižvelgiant į kai kurių pievų didelę biologinę įvairovę, reikėtų užtikrinti, kad biokurui, pagamintam iš tokioje žemėje užaugintų žaliavų, nebūtų taikomos šioje direktyvoje numatytos skatinimo priemonės. Remdamasi geriausiais turimais moksliniais įrodymais ir atitinkamomis tarptautinėmis normomis, Komisija turėtų nustatyti atitinkamus kriterijus ir (arba) arealus, kad apibrėžtų tokios didelės biologinės įvairovės pievas.

- (40) Jei biokuras ir kiti skystieji bioproduktai gaminami iš ES pagamintų žaliavų, jie taip pat turėtų atitikti žemės ūkiui taikomus ES aplinkosaugos reikalavimus. Importui iš trečiųjų šalių tokių kriterijų neįmanoma taikyti nei administraciniu, nei techniniu požiūriu.
- (41) Aplinkos tvarumo kriterijai bus veiksmingi tik jei jie nulems rinkos dalyvių elgesio pokyčius. Rinkos dalyviai pakeis savo elgesį tik tuo atveju, jei palyginti su kriterijų neatitinkančiais produktais biokurui ir kitiems skystiesiems bioproduktams, kurie atitinka nustatytus kriterijus, būtų taikomos patrauklesnės kainos. Pagal masės balanso metodą, naudojamą tikrinant, ar laikomasi nustatytų reikalavimų, tarp kriterijus atitinkančio biokuro bei kitų skystųjų bioproduktų gamybos ir biokuro bei kitų skystųjų bioproduktų suvartojimo Bendrijoje egzistuoja ryšys, užtikrinantis atitinkamą pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą ir didesnę kainą, palyginti su sistemomis, kur tokio ryšio nėra. Todėl siekiant užtikrinti, kad aplinkos tvarumo kriterijus atitinkantis biokuras ir kiti skystieji bioproduktai galėtų būti parduodami brangiau, kad tuo pačiu būtų išsaugotas sistemos vientisumas ir kad pramonei nebūtų užkrauta nepagrįsta našta, atitiktis tokiems kriterijams turėtų būti tikrinama taikant masės balanso sistemą. Tačiau reikėtų apsvarstyti ir kitus patikros metodus.
- (42) Bendrija yra suinteresuota siekti, kad būtų rengiamos savanoriškos tarptautinės ar nacionalinės programos ir daugiašaliai bei dvišaliai susitarimai, kuriais būtų nustatomi tvaraus biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų gamybos standartai ir užtikrinama, kad biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų gamyba atitiktų tuos standartus. Todėl reikėtų pasirūpinti, kad būtų nuspręsta, jog tokiuose susitarimuose ar programose būtų pateikiama patikimų įrodymų ir duomenų, su sąlyga, kad jie atitinka adekvačius patikimumo, skaidrumo ir nepriklausomo audito standartus.
- (43) Būtina nustatyti aiškias šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio, kuris išmetamas naudojant biokurą bei kitus skystuosius bioproduktus ir su jais lygintinus iškastinio kuro produktus, apskaičiavimo taisykles.

¹⁴ Šiaurės ir vidutinių platumų miško išteklių vertinimas (2000); Ministrų konferencija dėl miškų Europoje apsaugos (2003).

- (44) Apskaičiuojant išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, susidarantį gaminant ir naudojant kurą, reikėtų atsižvelgti ir į šalutinius produktus. Politikos analizės tikslais tinka naudoti pakaitinį metodą. Reguliavimo, susijusio su pavieniais subjektais ir pavienėmis transporto kuro siuntomis, tikslais pakaitinis metodas nėra tinkamas. Tokiais atvejais energijos paskirstymo metodas yra tinkamiausias naudotinas metodas, nes jį nesunku taikyti, juo galima remtis ilgesniu laikotarpiu, jis leidžia iki minimumo sumažinti neproduktyvių paskatų ir duoda rezultatus, kuriuos apskritai galima palyginti su rezultatais, gautais taikant pakaitinį metodą. Komisija, teikdama ataskaitas, politikos analizės tikslais taip pat turėtų nurodyti rezultatus, gautus naudojant pakaitinį metodą.
- (45) Siekiant išvengti neproporcingos administracinės naštos, turėtų būti sudarytas bendrų biokuro gamybos planų numatytojų verčių sąrašas. Turėtų būti sudaryta galimybė, kad biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus visada būtų galima susieti su tokiame sąrašė nustatytais mažesniais išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiais. Jei sumažinto išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio numatytoji vertė pagal gamybos planą yra mažesnė už reikalaujamą minimalią sumažintą išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, gamintojai, norintys įrodyti, kad jie laikosi šio minimalaus lygio, turėtų įrodyti, kad faktiniai jų gamybos proceso metu išmetami kiekiai yra mažesni nei tie, kurie buvo numatyti apskaičiuojant numatytąsias vertes.
- (46) Siekiant užtikrinti, kad biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų žaliavos nebus auginamos tose vietose, kuriose dėl to būtų išmetama daug šiltnamio efektą sukeliančių dujų, numatytosios auginimo vertės turėtų būti naudojamos tik tiems regionams, kur tokio poveikio galimybės negalima patikimai atmesti.
- (47) Atsižvelgdama į būtinybę tvariai valdyti biomasės išteklius, Komisija iki 2010 m. turėtų išanalizuoti reikalavimus, taikytinus biomasės, išskyrus biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus, naudojimo energijos reikmėms tvarumo sistemai.
- (48) Norint sudaryti sąlygas pasiekti 10% biokuro rodiklį, būtina užtikrinti, kad į rinką būtų pateikiama dyzelino, kuriame būtų didesnis biodyzelino kiekis nei numatyta standarte EN590/2004.
- (49) Siekiant užtikrinti, kad biokuras, kuriam gaminti naudojamos įvairios žaliavos, taptų komerciškai perspektyvus, pagal nacionalinius biokuro įsipareigojimus tokiam biokurui turėtų būti suteikta daugiau reikšmės.
- (50) Norint užtikrinti nuolatinę pažangą plėtojant atsinaujinančią energiją nacionaliniu ir Bendrijos lygmeniu, būtina reguliariai teikti ataskaitas.
- (51) Apie paramos priemones, kurių imtasi pagal šią direktyvą ir kurios pagal Sutarties 87 straipsnį vertinamos kaip valstybės pagalba, turi būti pranešama Komisijai ir prieš įgyvendinimą pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį jos turi būti patvirtintos Komisijos. Šios direktyvos pagrindu Komisijai teikiama informacija nepakeičia valstybių narių įsipareigojimo pateikti pranešimus pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.

- (52) Kurdamos paramos sistemos, valstybės narės gali skatinti naudoti biokurą, suteikiantį papildomos naudos, įskaitant įvairinimo galimybę, kurią suteikia iš atliekų, likučių, nemaistinės celiuliozės medžiagos ir lignoceliuliozės medžiagos gaminamas biokuras; kartu valstybės narės turi tinkamai atsižvelgti į skirtingas energijos gamybos iš tradicinio biokuro ir iš papildomos naudos suteikiančio biokuro sąnaudas. Valstybės narės gali skatinti investicijas į atsinaujinančios energijos technologijų, kurios gali tapti konkurencingos tik po tam tikro laiko, plėtrą.
- (53) Kadangi pagrindinis šios direktyvos 15–17 straipsniuose nurodytų priemonių tikslas – užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą suderinant tvarumo sąlygas, kurias siekiant tam tikrų tikslų turi atitikti biokuras ir kiti skystieji bioproduktai, ir taip palengvinti prekybą tokias sąlygas atitinkančiu biokuru ir kitais skystaisiais bioproduktais tarp valstybių narių, jos yra grindžiamos Sutarties 95 straipsniu. Kadangi pagrindinis šioje direktyvoje numatytų priemonių tikslas – aplinkos apsauga, jos yra pagrįstos Sutarties 175 straipsnio 1 dalimi.
- (54) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo (1999/468/EB), nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką¹⁵.
- (55) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus pritaikyti metodologinius principus ir reikšmes, būtinas įvertinti, ar aplinkos tvarumo kriterijai yra įvykdyti biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų atžvilgiu ir transporto kuro šilumingumą pritaikyti prie technikos ir mokslo pažangos. Kadangi tos priemonės yra bendro pobūdžio ir yra skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatomis iš dalies pakeisti pritaikant metodologinius principus ir reikšmes, jos turi būti patvirtintos taikant Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (56) Šios direktyvos nuostatos, kurios sutampa su Direktyvos 2001/77/EB ir Direktyvos 2003/30/EB nuostatomis, turėtų būti išbrauktos nuo vėliausio įmanomo laiko, nustatyto jos perkėlimui. 2010 m. planinius rodiklius ir ataskaitų teikimą reglamentuojančios nuostatos turėtų būti paliktos galioti iki 2011 m. pabaigos. Todėl būtina atitinkamai iš dalies pakeisti Direktyvą 2001/77/EB ir Direktyvą 2003/30/EB.
- (57) Kadangi valstybės narės negali deramai pasiekti bendrų tikslų, kad iki 2020 m. atsinaujinanti energija sudarytų 20% visos Bendrijos suvartojamos energijos kiekio, o biokuras – 10% viso kiekvienoje valstybėje narėje suvartojamo degalų ir dyzelino kiekio, ir kadangi dėl siūlomo veiksnių masto to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali priimti atitinkamas priemones laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šioje direktyvoje nenumatoma daugiau nei būtina šiems tikslams pasiekti.

¹⁵ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis
Taikymo sritis

Šioje direktyvoje nustatoma bendra skatinimo naudoti energiją iš atsinaujinančių energijos šaltinių sistema. Joje nustatomi privalomi planiniai rodikliai, kuriais apibrėžiama, kokią dalį visos suvartojamos energijos turi sudaryti energija iš atsinaujinančių šaltinių ir kokią dalį transporto sektoriuje suvartojamos energijos turi sudaryti energija iš atsinaujinančių energijos šaltinių. Joje nustatomos su energija iš atsinaujinančių energijos šaltinių susijusios taisyklės, taikomos kilmės garantijoms, administracinėms procedūroms ir prisijungimui prie elektros tinklo. Joje nustatomi aplinkos tvarumo kriterijai biokurui ir kitiems skystiesiems bioproduktams.

2 straipsnis
Apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos Direktyvoje 2003/54/EB pateiktos apibrėžtys.

Taip pat taikomos tokios apibrėžtys:

- (a) „*energija iš atsinaujinančių šaltinių*“ – atsinaujinantys neiškastiniai energijos šaltiniai (vėjo, saulės energija, geoterminiai šaltiniai, jūros bangų, potvynių ir atoslūgių energija, hidroenergija, biomasė, sąvartynų dujos, kanalizacijos atliekų perdirbimo įrenginių dujos ir biologinės dujos);
- (b) „*biomasė*“ – biologiškai skaidi produktų, atliekų ir likučių, gaunamų žemės ūkyje (įskaitant augalinės ir gyvulinės kilmės medžiagas), miškų ūkyje ir susijusiose pramonės šakose, dalis, taip pat biologiškai skaidi pramoninių ir buitinių atliekų dalis;
- (c) „*galutinis energijos suvartojimas*“ – energijos tikslais gamybos pramonei, transportui, namų ūkiams, paslaugoms, žemės ūkiui, miškininkystei ir žuvininkystei tiekiami energetikos produktai, įskaitant elektros energijos ir šilumos, kurią elektros ir šilumos gamybai naudoja energetikos sektorius, suvartojimą ir įskaitant elektros energijos bei šilumos nuostolius paskirstymo procese;
- (d) „*centralizuotas šildymas ir aušinimas*“ – šilumos energijos paskirstymas garų, karšto vandens ar ataušintų skysčių forma iš centrinio gamybos šaltinio per atitinkamą tinklą daugelio pastatų erdvės ar procesų šildymui ar aušinimui;
- (e) „*skystieji bioproduktai*“ – energijos tikslais iš biomasės pagamintas skystasis kuras;
- (f) „*biokuras*“ – iš biomasės pagamintas skystas arba dujinis transporto kuras;
- (g) „*kilmės garantija*“ – elektroninis dokumentas, kurio funkcija – pateikti įrodymą, kad konkretus energijos kiekis buvo pagamintas iš atsinaujinančių šaltinių;

(h) „*paramos schema*“ – su valstybės narės intervencija į rinką susijusi schema, pagal kurią siekiama, kad energija iš atsinaujinančių šaltinių taptų patraukli rinkai: sumažinamos tokios energijos gamybos sąnaudos, padidinama kaina, už kurią ją galima parduoti, arba nustatomas atsinaujinančios energijos įpareigojimas ar kitomis priemonėmis padidinamas tokios energijos pirkimo kiekis;

(i) „*įpareigojimas naudoti atsinaujinančią energiją*“ – nacionalinė paramos schema, pagal kurią energijos gamintojai privalo tam tikrą dalį energijos gaminti iš atsinaujinančių energijos šaltinių, energijos tiekėjai privalo užtikrinti, kad tam tikra dalis jų tiekiamos energijos būtų energija iš atsinaujinančių energijos šaltinių, o energijos vartotojai privalo užtikrinti, kad tam tikra jų vartojamos energijos dalis būtų energija iš atsinaujinančių energijos šaltinių.

3 straipsnis

Energijos iš atsinaujinančių šaltinių naudojimo planiniai rodikliai

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad galutinio energijos suvartojimo kiekio dalis, kurią sudaro energija iš atsinaujinančių energijos šaltinių, 2020 m. pasiektų bent bendrą tiems metams nustatytą energijos, gaunamos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, dalies planinį rodiklį, kaip nurodyta I priedo A dalies lentelės trečiajame stulpelyje.
2. Valstybės narės nustato atitinkamas priemones, kad užtikrintų, jog energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių dalis būtų lygi arba viršytų dalį, nurodytą I priedo B dalyje pateiktuose išankstiniuose skaičiavimuose.
3. Kiekviena valstybė narė privalo užtikrinti, kad 2020 m. jos energijos, gaunamos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, dalis transporto sektoriuje sudarytų bent 10% tos valstybės narės transporto sektoriuje suvartojamo galutinio energijos kiekio.

Apskaičiuojant visą transporto sektoriuje suvartojamos energijos kiekį pagal pirmą šio straipsnio dalį, atsižvelgiama tik į tokius naftos produktus kaip benzinas ir dyzelinas.

4 straipsnis

Nacionaliniai veiksmų planai

1. Kiekviena valstybė narė patvirtina nacionalinį veiksmų planą.

Nacionaliniuose veiksmų planuose nustatomi valstybių narių energijos iš atsinaujinančių šaltinių dalių 2020 m. planiniai rodikliai transporto, elektros energijos ir šildymo bei aušinimo sektoriuose ir adekvačios priemonės, kurių reikia imtis šiems rodikliams pasiekti, įskaitant nacionalinę esamų biomasės išteklių plėtojimo ir naujų biomasės išteklių sutelkimo skirtingoms reikmėms politiką ir priemones, kurių reikia imtis 12–17 straipsniuose nustatytiems reikalavimams įvykdyti.
2. Valstybės narės savo nacionalinius veiksmų planus Komisijai pateikia vėliausiai iki 2010 m. kovo 31 d.

3. Valstybė narė, kurios energijos, gaunamos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, dalis tapo mažesnė už I priedo B dalyje pateiktus išankstinius skaičiavimus per paskutinį dvejų metų laikotarpį, vėliausiai iki kitų metų birželio 30 d. Komisijai pateikia naują nacionalinį veiksmų planą ir jame nurodo adekvačias priemones, skirtas užtikrinti, kad ateityje energijos, gaunamos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, dalis būtų lygi B I priedo I dalyje pateiktiems išankstiniams skaičiavimams.

5 straipsnis

Energijos, gaunamos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, dalies apskaičiavimas

1. Galutinis energijos, gaunamos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, suvartojimas kiekvienoje valstybėje narėje apskaičiuojamas sudedant šiuos rodiklius:

- (a) galutinio energijos iš atsinaujinančių šaltinių suvartojimo;
- (b) galutinio energijos iš atsinaujinančių šaltinių suvartojimo šildymui ir aušinimui; ir
- (c) galutinio energijos iš atsinaujinančių šaltinių suvartojimo transporto sektoriuje.

Apskaičiuojant suvartojamos energijos dalį, kurią sudaro energija, gaunama iš atsinaujinančių energijos šaltinių, į dujas, elektrą ir vandenilį iš atsinaujinančių energijos šaltinių atsižvelgiama tik vieną kartą pagal 1 dalies a, b arba c punktą.

Į 15 straipsnyje nurodytų aplinkos tvarumo kriterijų neatitinkantį biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus neatsižvelgiama.

2. Valstybės narės gali prašyti Komisijos, kad pagal 1 dalį būtų atsižvelgta į atsinaujinančios energijos jėgainių, kurių statybos parengiamasis laikotarpis labai ilgas, statybą jų teritorijoje tokiomis sąlygomis:

- (a) atsinaujinančios energijos jėgainės statyba turi būti pradėta iki 2016 m.;
- (b) atsinaujinančios energijos jėgainės gamybos pajėgumas turėtų būti 5000 MW arba daugiau;
- (c) turi būti neįmanoma jėgainės pradėti eksploatuoti iki 2020 m.;
- (d) turi būti įmanoma jėgainę pradėti eksploatuoti iki 2022 m.;

Sprendimą dėl to, kaip turi būti pakoreguotas valstybės narės energijos, gaunamos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, suvartojamas kiekis 2020 m., Komisija priima atsižvelgdama į statybų pažangą, jėgainei teikiamos finansinės paramos sumą ir atsinaujinančios energijos, kurią pastatyta jėgainė turi pagaminti, kiekį vidutiniais metais.

Laikydamosi 21 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, Komisija vėliausiai iki 2012 m. gruodžio 31 d. nustato šios nuostatos įgyvendinimo taisykles.

3. Jei valstybė narė mano, kad dėl nenugalimos jėgos (*force majeure*) ji negali užtikrinti, kad 2020 m. jos visos suvartojamos energijos dalis, kurią sudaro energija iš atsinaujinančių energijos šaltinių, pasieks I priedo lentelės trečiajame stulpelyje nurodytą dydį, ji apie tai kuo greičiau praneša Komisijai. Komisija priima sprendimą, ar nenugalimos jėgos aplinkybės įrodytos, ir, jei taip, ji nusprendžia, kaip turėtų būti pakoreguota, kiek energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių tokia valstybė narė suvartos 2020 m.
4. 1 straipsnio a punkte galutinis energijos iš atsinaujinančių šaltinių suvartojimas apskaičiuojamas kaip valstybėje narėje iš atsinaujinančių energijos šaltinių pagamintos energijos kiekis (neįskaitant elektros energijos, pagaminamos hidroakumuliaciniais įrenginiais, kuriems naudojamas prieš tai į aukštutinį baseiną pakeltas vanduo), pakoreguotas pagal 10 straipsnį.

Įvairų kurą deginančiose jėgainėse, kuriose naudojami atsinaujinantys ir tradiciniai energijos šaltiniai, skaičiuojama tik iš atsinaujinančių energijos šaltinių pagaminta elektros energijos dalis. Atliekant tokį apskaičiavimą, kiekvieno energijos šaltinio energijos dalis apskaičiuojama remiantis jo energijos kiekiu.

Iš hidroenergijos pagaminta elektros energija skaičiuojama pagal II priede pateiktą normalizavimo taisyklę.

5. 1 dalies b punkte galutinis energijos iš atsinaujinančių šaltinių suvartojimas šildymui ir aušinimui apskaičiuojamas kaip pagal 10 straipsnį pakoreguotas energijos iš atsinaujinančių šaltinių suvartojimas gamybos pramonėje, transporte, namų ūkiuose, teikiant paslaugas, žemės ūkyje, miškininkystėje ir žuvininkystėje šildymo ir aušinimo tikslais, įskaitant suvartojimą iš centralizuoto šildymo ir aušinimo sistemos, naudojančios atsinaujinančią energiją.

Į geoterminę žemės ar vandens energiją naudojančių šiluminių siurblių pagamintą šilumos energiją atsižvelgiama pagal 1 dalies b punktą. Į aplinkos oro šilumą naudojančių šiluminių siurblių pagamintą šilumos energiją pagal 1 dalies b punktą atsižvelgiama su sąlyga, kad tokių šilumos siurblių energijos veiksmingumas atitinka būtiniausius pagal Reglamentą (EB) Nr. 1980/2000 nustatytus ekologinio ženklavimo reikalavimus, kai taikytina, visų pirma Sprendime 2007/742/EB nustatytą minimalų šildymo kokybės koeficientą, ir yra persvarstytas pagal tą reglamentą.

Pagal 1 dalies b punktą neskaičiuojama šilumos energija, gauta pasyviose energijos sistemose, kuriose mažiau energijos suvartojama pasyviai, projektuojant pastatus, arba iš šilumos, kuri gaunama naudojant energiją iš neatsinaujinančių šaltinių.

6. III priede išvardyto transporto kuro šilumingumas yra toks, kaip nustatyta tame priede. III priedas gali būti pritaikytas prie mokslo ir technikos pažangos 20 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka. Tokia priemonė, skirta iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, tvirtinama taikant 21 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
7. Energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių dalis apskaičiuojama galutinę energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių kiekį padalijus iš galutinio energijos iš visų energijos šaltinių kiekio (išreiškiami procentine dalimi).

8. Apskaičiuojant santykinę energijos iš atsinaujinančių šaltinių dalį taikoma Reglamente (EB) Nr. XXXX/XX dėl energijos statistikos¹⁶ pateikta metodika ir apibrėžtys.
9. Vertinant šios direktyvos reikalavimų, susijusių su nacionaliniais planiniais rodikliais, įvykdymą, į trečiojoje valstybėje iš atsinaujinančių energijos šaltinių pagamintą ir Bendrijoje suvartotą elektros energiją atsižvelgiama tik jei:
 - (a) ji suvartojama Bendrijoje;
 - (b) elektros energija pagaminta įrenginyje, pradėtame eksploatuoti po šios direktyvos įsigaliojimo datos; ir
 - (c) elektros energijai išduota kilmės garantija pagal tokios kilmės garantijų sistema, kuri yra lygiavertė šia direktyva nustatytai sistemai.

6 straipsnis

Iš atsinaujinančių energijos šaltinių pagamintos elektros energijos, šildymo ir aušinimo kilmės garantijos

1. Valstybės narės užtikrina, kad iš atsinaujinančių energijos šaltinių pagamintos elektros energijos ar iš atsinaujinančių energijos šaltinių pagaminto šildymo ir aušinimo bent 5 MW_{th} galingumo įrenginiuose kilmė gali būti garantuota pagal šią direktyvą.

Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad atsinaujinančios energijos gamintojo prašymu išduodama kilmės garantija. Kilmės garantija turi būti standartinė, suteikiama 1 MWh energijos. Kiekvienam pagamintos energijos MWh išduodama ne daugiau kaip viena kilmės garantija.

2. Kilmės garantijos išduodamos, perduodamos ir panaikinamos elektroniniu būdu. Jos turi būti tikslios, patikimos ir apsaugotos nuo klastojimo.

Kilmės garantijoje turi būti nurodyta bent tokia informacija:

- (a) energijos šaltinis, iš kurio buvo pagaminta energija, taip pat jos gamybos pradžios ir pabaigos datos;
- (b) ar garantija yra susijusi su
 - (i) elektros energija, ar
 - (ii) šildymu ir (arba) aušinimu;
- (c) įrenginio, kuriame pagaminta energija, identifikaciniai duomenys, vieta, tipas bei pajėgumas ir įrenginio eksploatavimo pradžios data;
- (d) išdavimo data bei valstybė ir unikalus identifikacinis numeris;

¹⁶ [Energijos statistikos reglamentas].

- (e) įrenginiui suteiktos investicinės pagalbos suma ir rūšis.
3. Valstybės narės pripažįsta kitų valstybių narių išduotas kilmės garantijas pagal šią direktyvą. Bet koks valstybės narės atsisakymas pripažinti kilmės garantiją turi būti pagrįstas objektyviais, skaidriais ir nediskriminaciniais kriterijais.
- Jei kilmės garantiją atsisakoma pripažinti, Komisija gali priimti sprendimą, kuriuo reikalaujama, kad atitinkama valstybė narė pripažintų garantiją.
4. Valstybės narės užtikrina, kad visos konkrečiais kalendoriniais metais pagamintos atsinaujinančios energijos kilmės garantijos, kurios turi būti išduotos, būtų išduotos praėjus ne daugiau kaip trimis mėnesiais nuo tų metų pabaigos.

7 straipsnis

Kompetentingos institucijos ir kilmės garantijų registrai

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną kompetentingą instituciją, kuri vykdytų tokias funkcijas:
- (a) nacionalinio kilmės garantijų registro sukūrimas ir tvarkymas;
 - (b) kilmės garantijų išdavimas;
 - (c) bet kokio kilmės garantijų perdavimo registravimas;
 - (d) kilmės garantijų panaikinimas;
 - (e) metinės ataskaitos apie kiekvienai kitai kompetentingai institucijai arba tokių kitų institucijų išduotų, perduotų ir panaikintų kilmės garantijų kiekį paskelbimas.
2. Kompetentinga institucija negamina energijos, ja neprekiauja, jos netiekia ir neskirsto.
3. Į nacionalinį kilmės garantijų registrą įtraukiamos kiekvieno asmens turimos kilmės garantijos. Kilmės garantija vienu metu saugoma tik viename registre.

8 straipsnis

Kreipimasis dėl kilmės garantijų panaikinimo

1. Į kompetentingą instituciją, paskirtą pagal 7 straipsnį, kreipiamasi dėl kilmės garantijos, atitinkančios atitinkamą energijos vieneta, panaikinimo, jeigu:
- (a) elektros energijos vieneto gamybai iš atsinaujinančių energijos šaltinių arba šildymo ar aušinimo vieneto gamybai iš atsinaujinančių energijos šaltinių jėgainėje, kurios galingumas yra bent 5 MW_{th} , skiriama parama: sumokami tiekimo tarifai, priemokos, sumažinami mokesčiai ar atliekami mokėjimai pagal kvietimus dalyvauti konkursuose forma; tokiu atveju garantija pateikiama paramos sistemą nustačiusios valstybės narės paskirtai kompetentingai institucijai;

(b) į elektros energijos vieneta, pagamintą iš atsinaujinančių energijos šaltinių, arba į šildymo ar aušinimo vieneta energijos vieneta, iš atsinaujinančių energijos šaltinių pagamintą jėgainėje, kurios galingumas yra bent 5 MW_{th} , atsižvelgiama vertinant, ar subjektas vykdo atsinaujinančios energijos įpareigojimą; tokiu atveju kilmės garantija pateikiama tokį įpareigojimą nustačiusios valstybės narės paskirtai kompetentingai institucijai; arba

(c) energijos tiekėjas arba energijos vartotojas nusprendžia naudoti kilmės garantiją, kad įrodytų, jog tam tikrą visų jo energijos išteklių dalį ar kiekį sudaro atsinaujinanti energija, nesikreipdamas dėl išmokų pagal paramos schemą a ir b punktuose nustatyta tvarka; tokiu atveju kilmės garantija pateikiama valstybės narės, kurioje suvartojama atitinkama įvairios kilmės energija, paskirtai kompetentingai institucijai.

2. Jei subjektas kompetentingai institucijai yra pateikęs vieną ar daugiau kilmės garantijų pagal 1 dalies a arba b punktus, operatorius:

(a) prašo išduoti kilmės garantijas pagal 6 straipsnio 1 dalį visai būsimai atsinaujinančių energijos šaltinių gamybai iš to paties įrenginio;

(b) prašo tos pačios kompetentingos institucijos panaikinti tokias kilmės garantijas.

3. Į kompetentingą instituciją negali būti kreipiamasi dėl kilmės garantijų panaikinimo praėjus daugiau kaip 1 metams nuo jų išdavimo.

9 straipsnis

Kilmės garantijų perdavimas

1. Valstybės narės, kurių energijos iš atsinaujinančių šaltinių dalis per pastaruosius dvejus metus buvo lygi arba viršijo I priedo B dalyje nurodytus išankstinius skaičiavimus, gali prašyti, kad pagal 7 straipsnį paskirtos kompetentingos institucijos kitai valstybei narėi perduotų kilmės garantijas, dėl kurių panaikinimo kreiptasi pagal 8 straipsnio 1 dalį. Tokias kilmės garantijas priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija nedelsiant panaikina.

2. Valstybės narės gali nustatyti kilmės garantijų perdavimo kitų valstybių narių asmenims arba jų perėmimo iš tokių asmenų sistemą, jeigu tikėtina, kad, neįdiegus tokios sistemos, dėl kilmės garantijų perdavimo atitinkamoms valstybėms narėms arba perėmimo iš jų tokios valstybės narės negalės tinkamai užtikrinti saugų ir subalansuotą energijos tiekimą, arba jeigu tikėtina, kad dėl tokio perdavimo (perėmimo) jos negalės tinkamai siekti pagal paramos schemą įgyvendinamų aplinkosaugos tikslų.

Valstybės narės gali nustatyti kilmės garantijų perdavimo kitų valstybių narių asmenims išankstinių leidimų sistemą, jeigu tikėtina, kad neįdiegus tokios sistemos dėl kilmės garantijų perdavimo jos negalės tinkamai laikytis 3 straipsnio 1 dalies nuostatų arba užtikrinti, kad energijos iš atsinaujinančių šaltinių dalis būtų lygi arba viršytų I priedo B dalyje pateiktus išankstinius skaičiavimus.

Išankstinių leidimų sistema negali būti naudojama diskriminuoti.

3. Laikantis pagal šio straipsnio 2 dalį priimtų nuostatų, įvairių valstybių narių asmenys vieni kitiems gali perduoti kilmės garantijas, su sąlyga, kad jos išduotos energijai, pagamintai iš atsinaujinančių šaltinių įrenginiuose, kurie pradėti eksploatuoti po šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Kartu su tokiomis garantijomis gali būti perduodama energija, su kuria susijusi kilmės garantija, arba toks perdavimas gali vykti atskirai.

4. Valstybės narės praneša Komisijai apie visas išankstinių leidimų sistemas, kurias jos ketina palikti galioti pagal šio straipsnio 2 dalį ir apie visus vėlesnius jų pakeitimus.

Komisija tokią informaciją paskelbia viešai.

5. Vėliausiai iki 2014 m. gruodžio 31 d., atsižvelgdama į tai, ar turimų duomenų pakanka, Komisija įvertina šios direktyvos nuostatų dėl kilmės garantijų perdavimo tarp valstybių narių įgyvendinimą ir tokio įgyvendinimo sąnaudas bei naudą. Prireikus ji pateikia pasiūlymus Europos Parlamentui ir Tarybai.

10 straipsnis

Kilmės garantijų panaikinimo pasekmės

Jeigu kompetentinga institucija panaikina ne jos pačios išduotą kilmės garantiją, tai, siekiant įvertinti su nacionaliniais planiniais rodikliais susijusių šios direktyvos reikalavimų vykdymą, lygiavertis energijos iš atsinaujinančių šaltinių kiekis:

(a) atimamas iš atsinaujinančių šaltinių energijos kiekio, į kurį atsižvelgiama kilmės garantijoje nurodytais energijos gamybos metais, kai vertinama, ar kilmės garantiją išdavusios kompetentingos institucijos valstybė narė vykdo nustatytus reikalavimus; ir

(b) pridedamas prie atsinaujinančių šaltinių energijos kiekio, į kurį turi būti atsižvelgta kilmės garantijoje nurodytais energijos gamybos metais, kai vertinama, ar kilmės garantiją panaikinusios kompetentingos institucijos valstybė narė vykdo reikalavimus.

11 straipsnis

Pajėgumo padidėjimas

5 straipsnio 9 dalyje, 6 straipsnio 2 dalyje, 8 straipsnio 2 dalyje ir 9 straipsnio 3 dalyje atsinaujinančios energijos vienetai, pagaminti padidėjus įrenginio pajėgumui, vertinami taip, lyg jie būtų pagaminti atskirame įrenginyje, kuris pradėtas eksploatuoti tuo momentu, kai toks pajėgumas padidėjo.

12 straipsnis
Administracinės procedūros, nuostatai ir kodeksai

1. Valstybės narės užtikrina, kad visos leidimų, sertifikavimo ir licencijavimo procedūras reglamentuojančios nacionalinės taisyklės, taikomos jėgainėms elektros energijos, šilumos ir aušinimo iš atsinaujinančių šaltinių gamybai ir biomasės pavertimo biokuru ar kitais energijos produktais procesams, būtų proporcingos ir būtinos.

Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad:

- (a) būtų aiškiai apibrėžtos atitinkamos nacionalinių, regioninių ir vietos administracinių institucijų, atsakingų už leidimų išdavimą, sertifikavimą ir licencijavimą, funkcijos ir nustatyti tikslūs projektavimo ir statybos paraiškų patvirtinimo terminai;
 - (b) administracinės procedūros būtų supaprastintos ir pagreitintos atitinkamu administraciniu lygmeniu;
 - (c) leidimų išdavimą, sertifikavimą ir licencijavimą reglamentuojančios taisyklės būtų objektyvios, skaidrios bei nediskriminuojančios ir kad jomis būtų visiškai atsižvelgta į konkrečių atsinaujinančios energijos technologijų ypatybes;
 - (d) būtų nustatytos aiškios administracinių institucijų veiklos koordinavimo gairės, susijusios su projektavimo ir leidimų paraiškų terminais, priėmimu ir nagrinėjimu;
 - (e) vartotojų, projektuotojų, architektų, statytojų ir įrangos bei sistemų montuotojų mokami administraciniai mokesčiai būtų skaidrūs ir atitiktų sąnaudas;
 - (f) mažesnės apimties projektams būtų nustatomos paprastesnės leidimų procedūros; ir
 - (g) būtų paskirti tarpininkai spręsti pareiškėjų ir institucijų, atsakingų už leidimų, sertifikatų ir licencijų išdavimą, ginčus.
2. Valstybės narės aiškiai apibrėžia visas technines specifikacijas, kurias turi atitikti atsinaujinančios energijos įrenginiai ir sistemos, kad jiems galima būtų pritaikyti paramos schemas. Jei yra nustatyti Europos standartai, įskaitant ekologinius ženklus, energijos duomenų etiketes ir kitas Europos standartizacijos institucijų nustatytas techninių normatyvų sistemas, tokios techninės specifikacijos turi būti parengtos pagal tokius standartus. Tokioje techninėse specifikacijose nenurodoma, kur įrenginiai ir sistemos turi būti sertifikuojami.
 3. Valstybės narės reikalauja, kad regioninės administracinės institucijos, planuodamos, projektuodamos, statydamos ir atnaujindamos pramoninius ar gyvenamuosius rajonus, apsvarstytų galimybę diegti įrenginius ir sistemas, skirtas šildymo, aušinimo ir elektros energijos iš atsinaujinančių šaltinių naudojimui, taip pat centralizuotam šildymui ir aušinimui.

4. Valstybės narės savo statybos reglamentuose ir kodeksuose turi reikalauti, kad naujuose ar atnaujintuose pastatuose būtų naudojama ne mažesnis nei nustatytas energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių kiekis. Visos išimtys, pagal kurias leidžiama nukrypti nuo tokio reikalavimo, turi būti skaidrios ir pagrįstos kriterijais, susijusiais su:
 - (a) pasyvios, žemos ar nulinės energijos pastatais; arba
 - (b) galimybės gauti atsinaujinančių energijos šaltinių vietos apribojimais.
5. Remdamosi savo statybos reglamentais ir kodeksais, valstybės narės turi skatinti naudoti atsinaujinančios energijos šildymo bei aušinimo sistemas ir įrenginius, smarkiai sumažinančius energijos vartojimą. Siekdamos populiarinti tokias sistemas ir įrenginius, valstybės narės taiko energijos, ekologinių ženklų ar kitus atitinkamus sertifikatus ar standartus, nustatytus nacionaliniu ar Europos lygmeniu, jei tokie yra nustatyti.

Valstybės narės skatina naudoti biomasės konversijos technologijas, kurių konversijos efektyvumas yra bent 85% buitiniams bei komerciniams reikmėms ir bent 70% pramoniniams reikmėms.

Valstybės narės skatina naudoti šiluminius siurblius, kurie atitinka Sprendimu 2007/742/EB nustatytus minimalius ekologinio ženklavimo reikalavimus.

Valstybės narės skatina naudoti saulės energijos įrenginius ir sistemas, kurių konversijos efektyvumas yra bent 35%.

Pagal šią straipsnio dalį vertindamos sistemų bei įrenginių konversijos efektyvumą ir sąnaudų bei produkcijos santykį, valstybės narės taiko Bendrijos procedūras, arba, jei tokių nėra, tarptautines procedūras, jei tokios procedūros nustatytos.

13 straipsnis **Informavimas ir mokymas**

1. Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie paramos priemones būtų prieinama šildymo, aušinimo ir elektros įrenginių bei transporto priemonių, kuriose gali būti naudojamas grynas biokuras arba kuras, kuriame biokuro dalis yra didelė, vartotojams, statytojams, montuotojams, architektams ir tiekėjams.
2. Valstybės narės užtikrina, kad įrenginių ar sistemos tiekėjas arba nacionalinės kompetentingos institucijos teiktų informaciją apie įrenginių ir sistemų, kuriose naudojama šildymo, aušinimo ir elektros energija iš atsinaujinančių energijos šaltinių, teikiamą naudą, sąnaudas ir energijos veiksmingumą.
3. Valstybės narės sukuria nedidelių biomasės katilų ir krosnių, saulės fotoelektros ir saulės energijos sistemų bei šiluminių siurblių montuotojų sertifikavimo sistemas. Tos sistemos grindžiamos IV priede nustatytais kriterijais. Vadovaudamasi šiais kriterijais, kiekviena valstybė narė pripažįsta kitos valstybės narės išduotą sertifikatą.

4. Valstybės narės nustato gaires projektuotojams ir architektams, kad planuodami, projektuodami, statydami ir atnaujinami pramoninius ar gyvenamuosius rajonus jie galėtų tinkamai atsižvelgti į energijos iš atsinaujinančių šaltinių naudojimą ir centralizuotą šildymą bei aušinimą.

14 straipsnis

Prieiga prie elektros tinklo

1. Valstybės narės imasi būtinų veiksmų, kad sukurtų tinklo infrastruktūrą, siekdamos sudaryti sąlygas tolesnei elektros energijos gamybos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, įskaitant jungtis tarp valstybių narių, plėtrai.
2. Nepakenkdamas tinklo patikimumui ir saugumui, valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad perdavimo ir skirstymo sistemų operatoriai savo teritorijoje garantuotų elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, perdavimą ir skirstymą. Jos taip pat gali nustatyti pirmenybę elektros energijos, pagamintos iš atsinaujinančių energijos šaltinių, gamintojams naudotis elektros tinklų sistema. Tvarkydamos reikalus, susijusius su gamybos įrenginiais, perdavimo sistemos operatoriai, kiek leidžia nacionalinė elektros energijos sistema, pirmenybę teikia gamybos įrenginiams, naudojantiems atsinaujinančios energijos šaltinius.
3. Valstybės narės reikalauja, kad perdavimo ir skirstymo sistemų operatoriai sudarytų ir paskelbtų standartines taisykles, reglamentuojančias sąnaudų padengimą ir pasidalijimą atliekant techninius pertvarkymus (pavyzdžiui, jungimą į tinklą ir tinklo įtampos padidinimą), kurie yra reikalingi, kad nauji gamintojai, tiekiantys iš atsinaujinančios energijos šaltinių pagamintą elektros energiją, galėtų būti įjungti į bendrą tinklą.

Šios taisyklės yra grindžiamos objektyviais, skaidriais ir nediskriminaciniais kriterijais, kuriais atsižvelgiama į visą naudą ir sąnaudas, susijusias su šių gamintojų įjungimu į tinklą ir į konkrečias gamintojų, įsikūrusių atokiuose ir menkai apgyvendintuose regionuose, aplinkybes. Šiose taisyklėse gali būti nustatyti įvairūs jungimo tipai.

4. Prireikus valstybės narės gali reikalauti, kad perdavimo ir skirstymo sistemų operatoriai visiškai arba iš dalies padengtų šio straipsnio 3 dalyje nurodytas sąnaudas. Valstybės narės vėliausiai iki 2011 m. birželio 30 d. (o vėliau – kas dveji metai) persvarsto ir imasi būtinų priemonių tobulinti sistemas ir taisykles, reglamentuojančias šio straipsnio 3 dalyje nurodytų sąnaudų padengimą, kad užtikrintų naujų gamintojų įtraukimą, kaip nurodytą toje šio straipsnio dalyje.
5. Turi būti reikalaujama, kad perdavimo ir skirstymo sistemų operatoriai kiekvienam naujam gamintojui, norinčiam savo elektros energijos gamybos įrenginius prijungti prie tinklų, pateiktų išsamią su įjungimu susijusių sąnaudų sąmatą. Elektros energijos iš atsinaujinančios energijos šaltinių gamintojams, norintiems savo įrenginius prijungti prie tinklų, valstybės narės gali leisti skelbti konkursus jungimo darbams atlikti.

6. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytomis sąnaudomis dalijamasi taikant mechanizmą, grindžiamą objektyviais, skaidriais ir nediskriminaciniais kriterijais, kuriuose atsižvelgiama į naudą, kurią gauna iš pradžių ir vėliau prie sistemos prisijungę gamintojai, taip pat perdavimo ir skirstymo sistemų operatoriai.
7. Valstybės narės užtikrina, kad elektros energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių (ypač atokiuose regionuose, pvz., salose ir menkai apgyvendintuose regionuose) gamintojai nebūtų diskriminuojami taikant perdavimo ir skirstymo mokesčius.
8. Prireikus valstybės narės sukuria teisinę bazę arba reikalauja, kad perdavimo ir skirstymo sistemų operatoriai užtikrintų, kad mokesčiai, imami už atsinaujinančios energijos šaltinius naudojančių jėgainių pagamintos elektros energijos perdavimą ir skirstymą, pasiteisintų tokias jėgaines įsijungus į tinklą. Toks sąnaudų efektyvumas galėtų būti užtikrintas tiesiogiai naudojant žemos įtampos tinklą.

15 straipsnis

Biokurai ir kitiems skystiems bioproduktams taikomi aplinkos tvarumo kriterijai

1. Į biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus atsižvelgiama toliau nurodytuose a, b ir c punktuose tik tuo atveju, jei jie atitinka šio straipsnio 2–5 dalyse nurodytus kriterijus:
 - (a) atitikties šios direktyvos reikalavimams, susijusiems su nacionaliniais planiniais rodikliais, vertinimas;
 - (b) atitikties atsinaujinančios energijos įpareigojimams vertinimas;
 - (c) galimybė gauti finansinę paramą už biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų naudojimą.
2. Išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis naudojant biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus, į kurią atsižvelgiama 1 dalyje nustatytais tikslais, turi būti sumažintas bent 35%.

Kai biokuras ir kiti skystieji bioproduktai pagaminti įrenginiuose, kurie buvo eksploatuojami 2008 m. sausio mėn., pirmoji šios straipsnio dalies pastraipa taikoma nuo 2013 m. balandžio 1 d.
3. Biokuras ir kiti skystieji bioproduktai, į kuriuos atsižvelgiama šio straipsnio 1 dalyje nustatytais tikslais, neturi būti pagaminti iš žaliavų, gautų iš didelės biologinės vertės žemės, t. y. žemės, kuriai 2008 m. sausio mėn. ar vėliau taikytinas vienas iš toliau nurodytų apibūdinimų (nepaisant to, ar toks apibūdinimas žemei vis dar taikytinas):
 - (a) žmogaus veiklos daug nepaveiktas miškas, t. y. miškas, kuriame pagal turimus duomenis nebuvo vykdoma didelė žmogaus intervencija arba kuriame žmogaus intervencija paskutinį kartą vyko pakankamai seniai, todėl atsistatė natūrali rūšių sudėtis ir procesai;
 - (b) gamtos apsaugos tikslais nustatytos vietovės, nebent pateikiama įrodymų, kad tokių žaliavų gamyba tiems tikslams nepakenkė.

(c) labai didelės biologinės įvairovės pievos, t. y. netręšiamos ir nenuniokotos pievos, kurios pasižymi rūšių įvairove.

Komisija apibrėžia kriterijus ir arealus, kad nustatytų, kurioms pievoms taikomas c punktas. Tokia priemonė, skirta iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, tvirtinama taikant 21 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

4. Biokuras ir kiti skystieji bioproduktai, į kuriuos atsižvelgiama šio straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, neturi būti pagaminti iš žaliavų, gautų iš žemės, kurioje yra didelių anglies atsargų, t. y. žemės, kuriai 2008 m. sausio mėn. arba vėliau taikytas ir jau nebetaikomas vienas iš toliau nurodytų apibūdinimų:

(a) šlapžemės, t. y. žemė, nuolat arba didelę metų dalį padengta arba permirkusi vandeniu, įskaitant durpių žemę;

(b) ištisai mišku apaugusios vietovės, t. y. žemė, kurioje medžių lajos dangą užima daugiau kaip 30% didesnio nei 1 ha ploto sklypo, o medžių aukštis siekia ne mažiau kaip 5 metrus, arba medžiai, galintys pasiekti tokias ribas *in situ*.

Šios straipsnio dalies nuostatos netaikomos, jei žaliavų gavimo laikotarpiu žemei taikytas toks pat apibūdinimas, kaip ir 2008 m. sausio mėn.

5. Biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų, į kuriuos atsižvelgiama 1 dalyje nurodytais tikslais, gamybai naudojamos Bendrijoje išaugintos žemės ūkio žaliavos gaunamos laikantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003¹⁷ III priedo A dalies antraštinėje dalyje „Aplinka“ išvardytų nuostatų reikalavimų bei standartų ir pagal to reglamento 5 straipsnio 1 dalį apibrėžtų būtinausių geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės reikalavimų.

6. Remdamosi kitais tvarumo sumetimais, Valstybės narės šio straipsnio 1 dalies tikslais neatsisako atsižvelgti į biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus, gautus laikantis šio straipsnio reikalavimų.

7. Komisija vėliausiai iki 2010 m. gruodžio 31 d. pateikia ataskaitą apie biomasės, išskyrus biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus, panaudojimo energijos tikslais tvarumo sistemos reikalavimus. Kartu su ataskaita, jei to reikia, pateikiami pasiūlymai Europos Parlamentui ir Tarybai dėl biomasės naudojimo energijos tikslais tvarumo sistemos.

16 straipsnis

Biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų atitikties aplinkos tvarumo kriterijams tikrinimas

1. Jeigu į biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus reikia atsižvelgti 15 straipsnio 1 dalyje nurodytais tikslais, valstybės narės reikalauja, kad ūkio subjektai įrodytų, jog yra įvykdyti 15 straipsnyje nurodyti aplinkos tvarumo kriterijai. Tuo tikslu jos reikalauja, kad ūkio subjektai naudotų masės balanso sistemą, jeigu:

¹⁷ OL L 270, 2003 10 21, p. 56.

(a) gali būti painiojamos skirtingomis tvarumo charakteristikomis pasižyminčių žaliavų ir biokuro siuntos;

(b) informacija apie a punkte nurodytų siuntų tvarumo charakteristikas ir dydžius tebėra priskirta mišiniui; ir

(c) užtikrinama, kad visų iš mišinio pašalintų siuntų sumai taikytinos tos pačios tvarumo charakteristikos ir tokie pat kiekiai, kaip visų į mišinį įmaišytų siuntų sumai.

2. 2010 ir 2012 m. Komisija atsiskaito Europos Parlamentui ir Tarybai dėl šio straipsnio 1 dalyje aprašyto masės balanso patikros metodo taikymo ir dėl galimybės leisti taikyti kitus patikros metodus kai kurių arba visų rūšių žaliavoms ar biokurui. Atlikdama vertinimą Komisija atsižvelgia į tuos patikros metodus, pagal kuriuos informacijos apie tvarumo charakteristikas ir toliau nebūtina priskirti konkrečioms siuntoms ar mišiniams. Atliekant vertinimą atsižvelgiama į poreikį išlaikyti patikros sistemos vientisumą ir veiksmingumą, kartu vengiant nustatyti nepagrįstą naštą pramonei. Kartu su ataskaita prireikus pateikiami pasiūlymai Europos Parlamentui ir Tarybai dėl leidimo taikyti kitus patikros metodus.
3. Valstybės narės reikalauja, kad ūkio subjektai pateiktų patikimą informaciją ir valstybei narei pareikalavus pateiktų duomenis, kurie buvo panaudoti informacijai parengti. Valstybės narės reikalauja, kad ūkio subjektai parengtų tinkamą nepriklausomo jų pateikiamos informacijos audito standartą ir pateiktų įrodymų, kad tai buvo padaryta. Atliekant auditą patikrinama, ar ūkio subjektų naudojamos sistemos yra tikslios, patikimos ir apsaugotos nuo sukčiavimo. Audito metu įvertinamas mėginių ėmimo dažnumas ir metodika, taip pat įvertinamas duomenų patikimumas.
4. Komisija gali nuspręsti, kad, atsižvelgiant į Bendrijos ir trečiųjų šalių dvišalius ir daugiašalius susitarimus, iš tose valstybėse išaugintų žaliavų pagamintas biokuras ir kiti skystieji bioproductai atitinka 15 straipsnio 3 ar 4 dalyje nurodytus aplinkos tvarumo kriterijus.

Komisija gali nuspręsti, kad 15 straipsnio 2 dalyje nurodytais tikslais savanoriškų nacionalinių ar tarptautinių biomasės produktų gamybos standartus nustatančių sistemų duomenys yra tikslūs arba kad jais remiantis biokuro siuntos atitinka 15 straipsnio 3 ar 4 dalyje nurodytus aplinkos tvarumo kriterijus.

Komisija gali nuspręsti, kad 15 straipsnio 2 dalies tikslais nacionalinių, daugianacionalinių ar tarptautinių sistemų, kuriomis matuojamas sumažintas išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, duomenys yra tikslūs.

5. Komisija priima sprendimus pagal šio straipsnio 4 dalį tik tuo atveju, jei atitinkamas susitarimas ar sistema atitinka adekvačius patikimumo, skaidrumo ir nepriklausomo audito standartus. Sistemos, kuriomis matuojamas sumažintas išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, taip pat turi atitikti VII priedo metodikos reikalavimus.
6. Sprendimai pagal šio straipsnio 4 dalį priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos. Tokie sprendimai galioja ne ilgiau kaip 5 metus.

7. Jei ūkio subjektas pateikia įrodymų ar duomenų, gautų pagal susitarimą ar sistemą, dėl kurios pagal 4 straipsnį buvo priimtas sprendimas, valstybė narė nereikalauja, kad tiekėjas pateiktų papildomų įrodymų, jog atitinkamas aplinkos tvarumo kriterijus yra įvykdytas.
8. Valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva Komisija išnagrinėja 15 straipsnio taikymą biokuro ar kito skystojo bioproducto šaltiniui ir, laikydamosi 21 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, per šešis mėnesius nuo prašymo gavimo nusprendžia, ar atitinkama valstybė narė 15 straipsnio 1 dalyje nustatytais tikslais gali atsižvelgti į biokurą ar skystąjį bioproductą iš tokio šaltinio. Komisija apie savo sprendimą praneša valstybėms narėms.

17 straipsnis

Biokuro ir kitų skystųjų bioproductų įtakos šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiui apskaičiavimas

1. Sumažintas išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis naudojant biokurą ir kitus skystuosius bioproductus 15 straipsnio 2 dalies tikslais apskaičiuojamas taip:
 - (a) tą numatytąją vertę naudojant biokurui, kai biokuro gamybos planui taikoma numatytoji sumažinto išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio vertė yra nustatyta VII priedo A arba B dalyje;
 - (b) naudojant faktinę vertę, apskaičiuotą pagal VII priedo C dalyje nurodytą metodiką; arba
 - (c) naudojant vertę, apskaičiuotą pagal VII priedo C dalyje nustatytą metodiką, kaip kai kurių gamybos proceso etapų faktinių verčių ir numatytų sudedamųjų verčių, VII priedo D arba E dalyje nustatytų kitiems gamybos proceso etapams, sumą.
2. Valstybės narės vėliausiai iki 2010 m. kovo 31 d. Komisijai pateikia ataskaitą, įskaitant sąrašą tų subjektų jų teritorijoje, kuri Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1059/2003¹⁸ klasifikuojama kaip NUTS 2 lygio teritorinis vienetas, kai tikėtina, kad tipinis išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis auginant žemės ūkio žaliavas gali būti mažesnis už išmetamą kiekį, apie kurį pranešta pagal šios direktyvos VII priedo D dalies antraštinę dalį „Auginimas“, arba jam lygus; kartu pateikiamas metodo ir duomenų, panaudotų sudarant tokį sąrašą, aprašymas. Taikant tą metodą atsižvelgiama į dirvožemio charakteristikas, klimatą ir tikėtiną žaliavų derlių.
3. VII dalies A dalies numatytosios vertės biokurui ir VII priedo D dalies numatytosios išskaidytos auginimo vertės biokurui ir kitiems skystiesiems bioproductams taikomos tik tada, jei jų žaliavos auginamos:
 - (a) ne Bendrijoje; arba
 - (b) Bendrijoje regionuose, įtrauktuose į 2 dalyje nurodytus sąrašus.

¹⁸ OL L 154, 2003 6 21, p. 1.

Biokurui ir kitiems skystiesiems bioproduktams, kuriems netaikoma nė viena iš pirmiau nurodytų šio straipsnio dalių, naudojamos faktinės auginimo vertės.

4. Komisija vėliausiai iki 2012 m. gruodžio 31 d. pateikia ataskaitą apie VII priedo B ir E dalyse pateiktas apskaičiuotas tipines ir numatytąsias vertes, atkreipdama ypatingą dėmesį į transporto ir perdirbimo pramonės išmetamų teršalų kiekį, ir prireikus gali nuspręsti ištaisyti tokias vertes. Tokia priemonė, skirta iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, tvirtinama taikant 21 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
5. VII priedas gali būti pritaikytas prie mokslo ir technikos pažangos. Tokia priemonė, skirta iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, tvirtinama taikant 21 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Atliekant bet kokią pritaikymą ar įrašant į numatytųjų verčių sąrašą VII priede laikomasi tokių taisyklių:
 - (a) jeigu veiksnio indėlis į bendrą išmetamą kiekį yra mažas, jeigu pokytis nedidelis ar jeigu faktinių verčių nustatymo kaina yra didelė arba jas nustatyti labai sunku, yra laikoma, kad numatytosios vertės yra tipinės įprastiems gamybos procesams;
 - (b) visais kitais atvejais numatytosios vertės yra nuosaikios, palyginti su įprastais gamybos procesais.

18 straipsnis

Su biokuru susijusios specialiosios nuostatos

1. Valstybės narės užtikrina, kad visuomenei būtų pateikiama informacija apie biokuro ir kito atsinaujinančio transporto kuro prieinamumą. Valstybės narės reikalauja, kad pardavimo vietose būtų nurodytos biokuro, įmaišyto į mineralinius naftos produktus, procentinės dalys, viršijančios ribinę 10% kiekio vertę.
2. Valstybės narės užtikrina, kad V priede nurodytas specifikacijas atitinkančiu dyzelinu būtų pradėta prekiauti ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 31 d. tose dyzeliną parduodančiose degalinėse, kuriose yra daugiau nei du kuro siurbliai.
3. Valstybės narės užtikrina, kad VI priede nurodytas specifikacijas atitinkančiu dyzelinu arba kitu dyzelinu, kuriame yra bent 5% biokuro, būtų pradėta prekiauti ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d. tose dyzelinu prekiaujančiose degalinėse, kuriose yra daugiau kaip du kuro siurbliai.
4. Siekiant įrodyti, kad laikomasi ūkio subjektams nustatytų nacionalinių atsinaujinančios energijos įpareigojimų, iš atliekų, likučių, nemaistinės celiuliozės medžiagos ir lignoceliuliozės pagaminto biokuro dalis turi būti du kartus didesnė nei kito biokuro dalis.

19 straipsnis
Valstybių narių ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės vėliausiai iki 2011 m. birželio 30 d. (vėliau – kas 2 metai) Komisijai pateikia ataskaitą apie pažangą skatinant ir naudojant energiją iš atsinaujinančių energijos šaltinių.

Ataskaitoje visų pirma nurodoma:

- (a) sektoriaus ir bendra energijos iš atsinaujinančių šaltinių dalis per pastaruosius dvejus kalendorinius metus ir priemonės, kurių imtasi ar planuojama imtis nacionaliniu lygmeniu, siekiant skatinti atsinaujinančios energijos naudojimą, atsižvelgiant į I priedo B dalyje nurodytus išankstinius skaičiavimus;
- (b) paramos schemų ir kitų energijos iš atsinaujinančių energijos šaltinių skatinimo priemonių nustatymas bei veikimas ir priemonių, naudojamų valstybės narės nacionaliniame veiksmų plane nurodytoms priemonėms, pokyčiai;
- (c) kaip, jei taikytina, valstybės narės parengė paramos schemas, kad atsižvelgtų į atsinaujinančios energijos panaudojimo būdus, kurie teikia papildomos naudos palyginti su kitais panašiais panaudojimo būdais, tačiau kurie taip pat gali būti siejami su papildomomis sąnaudomis, įskaitant biokurą, pagamintą iš atliekų, likučių, nemaistinės celiuliozės medžiagos ir lignoceliuliozės;
- (d) kilmės garantijų sistemos elektros energijai, šildymui ir aušinimui iš atsinaujinančių energijos šaltinių veikimas ir priemonės patikimumui ir apsaugai nuo sukčiavimo užtikrinti;
- (e) pažanga, padaryta vertinant ir tobulinant administracines procedūras, siekiant pašalinti reguliavimo ir kitokias kliūtis, trukdančias energijos iš atsinaujinančių šaltinių plėtrai;
- (f) priemonės, kurių imtasi siekiant užtikrinti iš atsinaujinančių šaltinių pagamintos elektros energijos perdavimą bei paskirstymą ir tobulinti taisyklių, reglamentuojančių 14 straipsnio 3 dalyje nurodytų išlaidų padengimą ir pasidalijimą, sistemą;
- (g) biomasės išteklių prieinamumo ir naudojimo energijos tikslais pokyčiai;
- (h) prekių kainos ir žemės naudojimo pokyčiai valstybėje narėje, susiję su padidėjusiu biomasės ir kitų rūšių energijos iš atsinaujinančių šaltinių naudojimui;
- (i) iš atliekų, likučių, nemaistinės celiuliozės medžiagos ir lignoceliuliozės pagaminto biokuro plėtojimas ir tokio kuro dalis;
- (j) numatomas biokuro gamybos poveikis biologinei įvairovei, vandens ištekliams, vandens ir dirvožemio kokybei; ir
- (k) numatomas grynas sumažintas išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis naudojant energiją iš atsinaujinančių šaltinių.

2. Apskaičiuodamos grynąjį sumažintą išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, valstybės narės, teikdamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytas ataskaitas, gali naudoti tipines VII priedo A ir B dalyse nurodytas vertes.
3. Savo pirmojoje ataskaitoje valstybės narės nurodo, ar jos ketina:
 - (a) nustatyti vieną bendrą administracinę instituciją, atsakingą už leidimų, sertifikavimo ir licencijavimo paraiškų atsinaujinančios energijos įrenginiams tvarkymą ir pagalbos teikimą pareiškėjams;
 - (b) nustatyti automatinį projektavimo tvirtinimą ir patenkinti atsinaujinančios energijos įrenginių paraiškas, jei per nustatytus terminus leidimus išduodanti institucija nepateikia atsakymo; ir
 - (c) nurodyti geografines vietas, kuriose galima naudoti energiją iš atsinaujinančių šaltinių pagal žemės paskirties planus ir diegti centralizuotą šildymą ir aušinimą.

20 straipsnis

Komisijos vykdoma kontrolė ir ataskaitų teikimas

1. Komisija kontroliuoja Bendrijoje suvartojamo biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų kilmę ir jų gamybos poveikį žemės naudojimui Bendrijoje ir pagrindinėse trečiojoje tiekimo šalyse. Kontrolė grindžiama valstybių narių ataskaitomis, teikiamomis pagal 19 straipsnio 1 dalį, ir trečiųjų šalių bei tarptautinių organizacijų ataskaitomis, moksliniais tyrimais ir visa kita svarbia informacija. Komisija taip pat kontroliuoja prekių kainos pokyčius, susijusius su biomasės naudojimu energijai, ir visą teigiamą ir neigiamą poveikį maisto saugumui.
2. Komisija veda dialogą ir keičiasi informacija su trečiosiomis šalimis, biokuro gamintojų bei vartotojų organizacijomis dėl bendro šioje direktyvoje numatytų priemonių, susijusių su biokuru ir kitais skystaisiais bioproduktais, įgyvendinimo.
3. Remdamasi valstybių narių pagal 19 straipsnio 1 dalį pateiktomis ataskaitomis bei šio straipsnio 1 dalyje nurodyta kontrolė ir analize, Komisija kas dvejus metus atsiskaito Europos Parlamentui ir Tarybai. Pirmoji ataskaita pateikiama 2012 m.
4. Teikdama ataskaitas apie išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, sumažintą naudojant biokurą, Komisija naudoja valstybių narių pateiktas vertes ir vertina, ar apskaičiavimas pasikeistų, jei, taikant pakaitinį metodą, būtų atsižvelgta į šalutinius produktus, ir jei pasikeistų, tai kaip.
5. Savo ataskaitose Komisija analizuoja:
 - (a) įvairaus biokuro santykinę naudą aplinkai ir sąnaudas, Bendrijos importo politikos poveikį šiems veiksniams, energetinio saugumo aspektus ir būdus suderinti vidaus produkciją ir importą;
 - (b) padidėjusios biokuro paklausos poveikį tvarumui Bendrijoje ir trečiojoje šalyse;

- (c) ES biokuro politikos poveikį maisto produktų prieinamumui eksportuojančiose valstybėse, besivystančių šalių žmonių galimybes įsigyti šių maisto produktų ir platesnius plėtros aspektus; ir
- (d) padidėjusios biomasės paklausos poveikį biomasę naudojantiems sektoriams.

Prireikus ji siūlo koreguojamuosius veiksmus.

21 straipsnis **Komitetas**

1. Komisijai padeda komitetas.
2. Darant nuorodą į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.
3. Darant nuorodą į šią straipsnio dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

22 straipsnis **Pakeitimai ir panaikinimas**

1. Nuo 2010 m. balandžio 1 d. panaikinami Direktyvos 2001/77/EB 2 straipsnis, 3 straipsnio 2 dalis ir 4–8 straipsniai.
2. Nuo 2010 m. balandžio 1 d. panaikinami Direktyvos 2003/30/EB 2 straipsnis, 3 straipsnio 2 dalis ir 3–5 dalys ir 5 bei 6 straipsniai.
3. Nuo 2012 m. sausio 1 d. direktyvos 2001/77/EB ir 2003/30/EB panaikinamos.

23 straipsnis **Perkėlimas**

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip 2010 m. gegužės 31 d., įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus ir tų nuostatų bei šios direktyvos atitikmenų lentelę.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės Komisijai pateikia šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

24 straipsnis
Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

25 straipsnis
Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

I priedas. Bendrieji nacionaliniai planiniai atsinaujinančios energijos rodikliai galutiniame 2020 m. suvartotos energijos kiekyje

A. Bendrieji nacionaliniai planiniai rodikliai

	Galutinės suvartotos energijos dalis, kurią sudaro energija iš atsinaujinančių šaltinių, 2005 m. (S₂₀₀₅)	Energijos iš atsinaujinančių šaltinių planinis rodiklis galutiniame suvartotos energijos kiekyje, 2020 m. (S₂₀₂₀)
Belgija	2,2 %	13%
Bulgarija	9,4 %	16%
Čekija	6,1 %	13%
Danija	17,0 %	30%
Vokietija	5,8 %	18%
Estija	18,0 %	25%
Airija	3,1 %	16%
Graikija	6,9 %	18%
Ispanija	8,7 %	20%
Prancūzija	10,3 %	23%
Italija	5,2 %	17%
Kipras	2,9 %	13%
Latvija	34,9 %	42%
Lietuva	15,0 %	23%
Liuksemburgas	0,9 %	11%
Vengrija	4,3 %	13%
Malta	0,0 %	10%
Nyderlandai	2,4 %	14%
Austrija	23,3 %	34%
Lenkija	7,2 %	15%
Portugalija	20,5 %	31%
Rumunija	17,8 %	24%
Slovėnija	16,0 %	25%
Slovakija	6,7 %	14%
Suomija	28,5 %	38%
Švedija	39,8 %	49%
Jungtinė Karalystė	1,3 %	15%

B. Išankstiniai skaičiavimai

3 straipsnio 2 dalyje nurodyti išankstiniai skaičiavimai turi atitikti toliau nurodytas energijos iš atsinaujinančių šaltinių dalis:

$S_{2005} + 0.25 (S_{2020} - S_{2005})$, kaip dviejų metų (2011–2012 m.) vidurkis;

$S_{2005} + 0.35 (S_{2020} - S_{2005})$, kaip dviejų metų (2013–2014 m.) vidurkis;

$S_{2005} + 0.45 (S_{2020} - S_{2005})$, kaip dviejų metų (2015–2016 m.) vidurkis; ir

$S_{2005} + 0.65 (S_{2020} - S_{2005})$, kaip dviejų metų (2017–2018 m.) vidurkis,

kai

S_{2005} – tos valstybės narės dalis 2005 m., kaip nurodyta A dalies lentelėje,

ir

S_{2020} – tos valstybės narės dalis 2020 m., kaip nurodyta A dalies lentelėje.

II priedas. Normalizavimo taisyklė iš hidroenergijos gamintai elektros energijai apskaičiuoti

Ši taisyklė turi būti taikoma siekiant apskaičiuoti elektros energiją, pagamintą iš hidroenergijos tam tikroje valstybėje narėje:

$$Q_{N(norm)} = C_N * \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

kai:

N – ataskaitiniai metai;

$Q_{N(norm)}$ – apskaičiuoti naudojamas normalizuotas elektros energijos kiekis, pagamintas visose valstybės narės hidroelektrinėse N metais;

Q_i – elektros energijos kiekis, faktiškai pagamintas visose valstybės narės hidroelektrinėse i metais, matuojamas GWh;

C_i – visų valstybės narės hidroelektrinių bendra instaliuotoji galia i metais, matuojama MW;

III priedas. Transporto kuro šilumingumas

Biokuras	Šilumingumas pagal masę (apatinė šilumingumo vertė, MJ/kg)	Šilumingumas pagal tūrį (apatinė šilumingumo vertė, MJ/kg)
Bioetanolis (iš biomasės pagamintas etanolis)	27	21
Bio-ETBE (etil- <i>tret</i> -butileteris, pagamintas iš bioetanolio)	36 (iš kurių 37% iš atsinaujinančių šaltinių)	27 (iš kurių 37% iš atsinaujinančių šaltinių)
Biometanolis (iš biomasės pagamintas metanolis, naudotinas kaip biokuras)	20	16
Bio-MTBE (metil- <i>tret</i> -butileteris, pagamintas iš biometanolio)	35 (iš kurių 22% iš atsinaujinančių šaltinių)	26 (iš kurių 22% iš atsinaujinančių šaltinių)
Bio-DME (iš biomasės pagamintas dimetileteris, naudotinas kaip biokuras)	28	19
Bio-TAEE (<i>tret</i> -amileteris, pagamintas iš bioetanolio)	38 (iš kurių 29% iš atsinaujinančių šaltinių)	29 (iš kurių 29% iš atsinaujinančių šaltinių)
Biobutanolis (iš biomasės pagamintas butanolis, naudotinas kaip biokuras)	33	27
Biodyzelinas (metilesteris, pagamintas iš dyzelino kokybės augalinių arba gyvūninių aliejų, naudotinas kaip biokuras)	37	33
Fišerio-Tropšo biodyzelinas (iš biomasės pagamintas sintetinis angliavandenilis arba sintetinių angliavandenilių mišinys)	44	34
Hidrinimu valytas augalinis aliejus (augalinis aliejus, termocheminiu būdu apdorotas vandeniliu)	44	34
Grynas augalinis aliejus (aliejus, pagamintas iš aliejingų augalų taikant spaudimo, ekstrahavimo ar kitas palyginamas procedūras, žalias arba valytas, bet chemiškai nemodifikuotas, kai jis suderinamas su nagrinėjamais variklių tipais ir su atitinkamais išmetimo reikalavimais)	37	34
Biudujos (iš biomasės ir (arba) iš biologiškai skaidžios atliekų dalies pagaminti dujiniai degalai, kurie gali būti išvalyti iki gamtinių dujų kokybės, naudotini kaip biokuras arba generatorinės dujos)	50	-
Benzinas	43	32
Dyzelinas	43	36

IV priedas. Montuotojų sertifikavimas

13 straipsnio 3 dalyje nurodyti kriterijai yra tokie:

1. Sertifikavimo procesas turi būti skaidrus, jį turi aiškiai apibrėžti valstybė narė arba jos paskirta administracinė institucija.
2. Biomasės, šiluminių siurblių, fotoelektrinių bei terminių saulės įrenginių montuotojai sertifikuojami pagal akredituotą mokymo programą arba mokymų rengėjo.
3. Mokymo programą ar rengėją akredituoja valstybės narės arba jų paskirtos administracinės institucijos. Akredituojanti institucija užtikrina, kad mokymo rengėjo siūloma mokymo programa būtų tęstinė ir regioninio arba nacionalinio masto. Mokymų rengėjas turi turėti pakankamai techninių priemonių praktiniams mokymams rengti, įskaitant laboratorinę įrangą ar atitinkamas priemones. Mokymų rengėjas be pagrindinių mokymų taip pat turi pasiūlyti trumpesnius kvalifikacijos kėlimo kursus aktualiais klausimais, įskaitant naujas technologijas, kad būtų sudarytos sąlygos apie įrenginius mokytis visą gyvenimą. Mokymų rengėjas gali būti įrangos ar sistemos gamintojas, institutai arba asociacijos.
4. Akredituotos mokymo programos siūlomos darbo patirties turintiems montuotojams, turintiems arba besiruošiantiems įgyti tokią kvalifikaciją:
 - a) biomasės katilų ir krosnių montuotojams: santechniko, vamzdžių klojėjo, šildymo inžinieriaus ar sanitarinės ir šildymo ar aušinimo įrangos techniko kvalifikacija yra būtina sąlyga;
 - b) šiluminių siurblių montuotojams: santechniko, aušinimo inžinieriaus kvalifikacija, taip pat baziniai elektriko ir santechniko įgūdžiai (vamzdžių pjovimas, vamzdžių jungčių litavimas, vamzdžių jungčių kljavimas, izoliavimas, junglių sandarinimas, nuotėkio testavimas ir šildymo ar aušinimo sistemų montavimas) yra būtina sąlyga;
 - c) fotoelektrinių ar terminių saulės įrenginių montuotojui: santechniko, elektriko kvalifikacija ir santechniko, elektriko ir dangų klojėjo įgūdžiai, įskaitant žinias apie vamzdžių jungčių litavimą, vamzdžių jungčių kljavimą, junglių sandarinimą, santechninės įrangos nuotėkio testavimą, gebėjimą sujungti laidus, žinias apie pagrindines dengimo medžiagas, hidroizoliacijos ir sandarinimo metodus yra būtina sąlyga; arba
 - d) profesinis montuotojų mokymas, kuriuo siekiama suteikti montuotojo įgūdžių, atitinkančių 3 metų išsilavinimą a, b arba c punktuose nurodytose srityse, įskaitant teorinį mokymąsi ir praktiką darbo vietoje.
5. Mokymus, kuriuos užbaigus suteikiamas montuotojo sertifikatas, sudaro teorinė ir praktinė dalys. Mokymų pabaigoje montuotojas turi būti įgijęs įgūdžių, būtinų atitinkamiems įrenginiams ir sistemoms montuoti, atitikti vartotojo veiklos rezultatų ir patikimumo poreikius, užtikrinti darbo kokybę ir atitikti visus galiojančius kodeksus ir standartus, įskaitant energijos ir ekologinio ženklavimo.

6. Teorinėje biomasės krosnių ir katilų montavimo mokymų dalyje nagrinėjama biomasės rinkos padėtis, ekologiniai aspektai, biomasės kuras, logistika, statybos įstatymai, priešgaisrinė apsauga, subsidijos, degimo technika, deginimo sistemos, optimalūs hidrauliniai sprendiniai, sąnaudų bei pelningumo palyginimas ir biomasės katilų bei krosnių projektavimas, montavimas ir priežiūra. Mokymuose taip pat turi būti suteikiama išsamių žinių apie Europos standartus, taikomus technologijoms ir biomasės kurui, pavyzdžiui, kuro tabletėms, ir apie nacionalinius ir Europos teisės aktus, taikomus biomasei.
7. Teorinėje šiluminių siurblių montuotojo mokymų dalyje nagrinėjama padėtis šiluminių siurblių rinkoje, įvairių regionų geoterminiai išteklių ir žemės šaltinių temperatūra, dirvožemio ir uolienu šiluminio laidumo nustatymas, logistika, statybos įstatymai, geoterminių išteklių naudojimo reglamentai, šiluminių siurblių naudojimo pastatuose pagrindas ir tinkamiausios šiluminių siurblių sistemos nustatymas ir žinios apie jų techninius reikalavimus, saugumą, oro filtravimą, sujungimą su šilumos šaltiniu ir sistemos išdėstymą. Mokymuose taip pat turi būti suteikiama išsamių žinių apie visus šiluminiams siurbliams taikomus Europos standartus, atitinkamus nacionalinius ir Europos teisės aktus:
 - a) bazinis šiluminio siurblio fizinių ir veikimo principų suvokimas, įskaitant šiluminio siurblio ciklo charakteristikas: ryšys tarp šilumos šalintuvo žemų temperatūrų, šilumos šaltinio aukštos temperatūros ir sistemos veiksmingumo, šildymo kokybės (COP) ir sezoninio veikimo veiksnio (SPF) nustatymas;
 - b) šiluminio siurblio ciklo komponentų ir jų funkcijos, įskaitant kompresorių, plečiamąją vožtuvą, garintuvą, kondensatorių, įrenginius ir įtaisus, tepalinę alyvą, šaltnešį, perkaitinimo, dalinio aušinimo ir aušinimo su šiluminiais siurbliais galimybes, suvokimas;
 - c) gebėjimas pasirinkti sudedamąsias dalis ir pritaikyti jų dydį tipiškais montavimo atvejais, įskaitant tipinių įvairių pastatų šilumos apkrovimo verčių nustatymą, taip pat karšto vandens gamybai pagal energijos suvartojimą, šiluminio siurblio pajėgumo nustatymą šiluminiam apkrovimui, kuris būtinas karšto vandens gamybai, pastato šilumos kaupimo masei ir nepertraukiamai srovės grandinei; nustatyti buferinės cisternos komponentą, jos turį ir antrosios šildymo sistemos integravimą;
8. Teorinėje mokymų apie fotoelektrinių ir terminių saulės energijos įrenginių montavimą dalyje nagrinėjama padėtis saulės energijos produktų rinkoje, ekologiniai aspektai, sudedamosios dalys, saulės energijos sistemų charakteristikos ir matmenys, tikslų sistemų ir sudedamųjų dalių parinkimas, šilumos paklausos nustatymas, logistika, statybos įstatymai, priešgaisrinė apsauga, subsidijos, sąnaudų ir pelningumo palyginimas, taip pat saulės fotoelektros ir saulės šilumos įrenginių projektavimas, montavimas ir priežiūra. Mokymuose taip pat turi būti suteikiama išsamių žinių apie visus Europos technologijos normatyvus bei sertifikavimą, pvz., *Solar Keymark*, ir susijusius Europos ir nacionalinės teisės aktus. Montuotojas turi įrodyti turįs šiuos pagrindinius gebėjimus:
 - a) sugebėti dirbti saugiai, naudoti būtinus įrankius ir įrangą, laikytis saugos kodeksų bei standartų ir nustatyti santechnikos, elektros ir kitus pavojus, susijusius su saulės įrenginiais;

- b) sugebėti identifikuoti sistemas ir jų sudedamąsias dalis, būdingas aktyvioms ir pasyvioms sistemoms, įskaitant mechaninį dizainą, ir nustatyti sudedamųjų dalių vietą bei sistemos išdėstymą ir konfigūraciją;
 - c) sugebėti nustatyti būtiną montavimo vietą, fotoelektros ir saulės energiją naudojančio vandens šildytuvo krypties nustatymą ir posvirį, atsižvelgiant į šešėlio nustatymą, saulės energijos prieigą, struktūrinį integralumą, įrenginio tinkamumą pastatui ar klimatui, įvairių montavimo metodų, tinkamų dangos tipams, nustatymą ir montavimui būtinos įrangos sistemos balansą;
 - d) saulės fotoelektros sistemoms – sugebėti pritaikyti elektros projektą, įskaitant projekto srovių nustatymą, atitinkamų rūšių laidininkų pasirinkimą ir kiekvienos elektros grandinės parametru, visos susijusios įrangos ir posistemių tinkamo dydžio, parametru bei vietų nustatymą ir atitinkamo sujungimo taško pasirinkimą.
9. Mokymo kursai užbaigiami egzaminu, kurį išlaikius išduodamas pažymėjimas. Egzaminą sudaro praktinis sėkmingo biomasės katilų ar krosnių, šiluminių siurblių, fotoelektrinių ar terminių saulės energijos įrenginių sumontavimo įvertinimas.
10. Montuotojo pažymėjimas galioja ribotą laiką; kad sertifikato galiojimas būtų pratęstas, būtina dalyvauti kvalifikacijos kėlimo seminare ar kitame panašiam renginyje.

V priedas. Dyzelino ir 7% biodyzelino mišinio specifikacijos

Parametras	Vienetai	Ribinės vertės	
		apatinė	viršutinė
Variklinis cetaninis skaičius		51	-
Tiriamasis cetaninis skaičius		46	-
Tankis, esant 15°C	kg/m ³	820	845
Policiklinių aromatinių angliavandenilių kiekis	% masės	-	8
Sieros kiekis	mg/kg	-	10
Pliūpsnio temperatūra	°C	>55	-
Anglies likutis 10% distiliavimo likutyje	%	-	0,3
Pelenų kiekis	mg/kg	-	0,01
Vandens kiekis	mg/kg	-	200
Bendras teršalų kiekis	mg/kg	-	24
Vario juostelės korozija (3 h, 50 C)	įvertinimas	1 klasė	
Tepumas EN ISO 12156-1	µm	-	460
Kinematinė klampa, esant 40 C	mm ² /s	2	4,5
Distiliavimas	% atgavimo, esant 250 C	-	< 65
	% atgavimo, esant 350°C	85	-
95% atgavimo temperatūra	°C	-	360
FAME kiekis pagal EN 14078	%	0	7
Drumstimosi temperatūra	°C	Žr. nacionalinį standartą	
Ribinė filtruojamumo temperatūra	°C	Žr. nacionalinį standartą	
Atsparumas oksidacijai pagal EN 14112	h	20	-
Atsparumas oksidacijai pagal ASTM D2274, esant 115 C	g/m ³		25
Stabilumo priedų pridėjimas	Antioksidantas, atitinkantis 1000 ppm BHT		

VI priedas. Dyzelino ir 10% biodyzelino mišinio specifikacijos

Parametras	Vienetai	Ribinės vertės	
		apatinė	viršutinė
Variklinis cetaninis skaičius		51	-
Tiriamasis cetaninis skaičius		46	-
Tankis, esant 15°C	kg/m ³	820	845
Policiklinių aromatinių angliavandenilių kiekis	% masės	-	8
Sieros kiekis	mg/kg	-	10
Pliūpsnio temperatūra	°C	> 55	-
Anglies likutis 10% distiliavimo likutyje	%	-	0,3
Pelenų kiekis	mg/kg	-	0,01
Vandens kiekis	mg/kg	-	200
Bendras teršalų kiekis	mg/kg	-	24
Vario juostelės korozija (3h, 50 C)	įvertinimas	1a klasė	
Tepumas EN ISO 12156-1	µm	-	460
Kinematinė klampa, esant 40 C	mm ² /s	2	4,5
Distiliavimas	% atgavimo, esant 250 C	-	< 65
	% atgavimo, esant 350°C	85	-
95% atgavimo temperatūra	°C	-	360
FAME kiekis pagal EN 14078	%	5	10
Drumstimosi temperatūra	°C	Žr. nacionalinį standartą	
Ribinė filtruojamumo temperatūra	°C	Žr. nacionalinį standartą	
Fosforo kiekis	mg/kg	-	0,2
Rūgštinis skaičius	mgKOH/g	-	0,05
Peroksidų skaičius pagal EN ISO 3960		-	20
Atsparumas oksidacijai pagal EN 14112	h	20	-
Atsparumas oksidacijai pagal ASTM D2274, esant 115 C	g/m ³		25
Rūgštinio skaičiaus kitimas	mgKOH/g		0,12
Injektoriaus užkimšimas	Ploviklių priedų rinkinys		
Stabilumo priedų pridėjimas	Antioksidantas, atitinkantis 1000 ppm BHT		

VII priedas. Biokuro, kitų skystųjų bioproduktų ir lygintino iškastinio kuro sukeliama šiltnamio efektą sukeliančių dujų poveikio apskaičiavimo taisyklės

A. Tipinės ir numatytosios biokuro vertės, jei pakeitus žemės paskirtį biokuras gaminamas neišmetant anglies (neto)

Biokuro gamybos būdas	Tipinė sumažinta išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio dalis	Numatoma sumažinta išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio dalis
etanolis iš cukrinių runkelių	48 %	35 %
etanolis iš kviečių (procesas nenurodytas)	21 %	0 %
etanolis iš kviečių (lignitas kaip proceso kuras CHP įrenginyje)	21 %	0 %
etanolis iš kviečių (gamtinės dujos kaip proceso kuras, naudojant įprastą garo katilą)	45 %	33 %
etanolis iš kviečių (gamtinės dujos kaip proceso kuras CHP įrenginyje)	54 %	45 %
etanolis iš kviečių (šiaudai kaip proceso kuras CHP įrenginyje)	69 %	67 %
Bendrijoje iš kukurūzų pagamintas etanolis (gamtinės dujos kaip proceso kuras CHP įrenginyje)	56 %	49 %
etanolis iš cukranendrių	74 %	74 %
ETBE (etil- <i>tret</i> -butileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygi naudojamo etanolio gamybos būdo sumažintai daliai	
TAAE (<i>tret</i> -amileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygi naudojamo etanolio gamybos būdo sumažintai daliai	
biodyzelinas iš rapsų aliejaus	44 %	36 %
biodyzelinas iš saulėgrąžų aliejaus	58 %	51 %
biodyzelinas iš palmių aliejaus (procesas nenurodytas)	32 %	16 %
biodyzelinas iš palmių aliejaus (procesas be metano išmetimo į orą aliejaus gamykloje)	57 %	51 %
biodyzelinas iš augalinių arba gyvūninių aliejų atliekų	83 %	77 %
hidrinimu valytas augalinis rapsų aliejus	49 %	45 %
hidrinimu valytas augalinis saulėgrąžų aliejus	65 %	60 %
hidrinimu valytas augalinis palmių aliejus (procesas nenurodytas)	38 %	24 %
hidrinimu valytas augalinis palmių aliejus (procesas be metano išmetimo į orą aliejaus gamykloje)	63 %	60 %
grynintas augalinis rapsų aliejus	57 %	55 %
biodujos iš buitinių organinių atliekų kaip suslėgtosios gamtinės dujos	81 %	75 %
biodujos iš šlapijo mėšlo kaip suslėgtosios gamtinės dujos	86 %	83 %
biodujos iš sausojo mėšlo kaip suslėgtosios gamtinės dujos	88 %	85 %

B. Ateities biokuro, kurio 2008 m. sausio mėn. nėra rinkoje arba jo yra mažai, įvertintos tipinės ir numatytosios vertės, jei pakeitus žemės paskirtį biokuras gaminamas neišmetant anglies (neto)

Biokuro gamybos būdas	Tipinė sumažinta išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio dalis	Numatoma sumažinta išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio dalis
etanolis iš kviečių šiaudų	87 %	85 %
etanolis iš medienos atliekų	80 %	74 %
etanolis iš auginamo miško medienos	76 %	70 %
Fišerio-Tropšo dyzelinas iš medienos atliekų	95 %	95 %
Fišerio-Tropšo dyzelinas iš auginamo miško medienos	93 %	93 %
DME (dimetileteris) iš medienos atliekų	95 %	95 %
DME (dimetileteris) iš auginamo miško medienos	92 %	92 %
metanolis iš medienos atliekų	94 %	94 %
metanolis iš auginamo miško medienos	91 %	91 %
MTBE (metil- <i>tret</i> -butileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygi naudojamam metanolio gamybos kelio sumažintai daliai	

C. Metodai

1. Šiltnamio efektą sukeliančių dujų, išmetamų gaminant ir naudojant transporto kurą, biokurą ir kitus skystuosius bioproduktus, kiekis apskaičiuojamas taip:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

kai:

E – bendras kuro naudojimo išmetamas kiekis;

e_{ec} – žaliavų gavybos arba auginimo išmetamas kiekis;

e_l – metams apskaičiuotas anglies atsargų kitimo, susijusio su žemės paskirties keitimu, išmetamas kiekis;

e_p – kiekis, išmetamas perdirbant;

e_{td} – kiekis, išmetamas transportuojant ir skirstant;

e_u – kiekis, išmetamas naudojant kurą;

e_{ccs} – dėl anglies surinkimo ir izoliavimo sumažinta išmetamo kiekio dalis;

e_{ccr} – dėl anglies surinkimo ir pakeitimo sumažinta išmetamo kiekio dalis;

e_{ee} – dėl kogeneracijos būdu papildomai pagamintos elektros energijos sumažinta išmetamo kiekio dalis.

Neskaičiuojamas kiekis, išmetamas gaminant mašinas ir įrangą.

2. Išmetamas kuro šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis E išreiškiamas CO₂ ekvivalento gramais kuro energijos MJ, g CO_{2eq}/MJ.
3. Taikant išimtį iš 2 punkto, g CO_{2eq}/MJ apskaičiuotas vertes galima pataisyti, siekiant atsižvelgti į kuro skirtumus, susijusius su naudingumu darbu, išreikštu km/MJ. Tokios pataisos daromos tik tokiu atveju, jei įrodomi naudingumo darbo skirtumai.
4. Sumažinta biokuro ir kitų bioproduktų išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio dalis turi būti apskaičiuota taip:

$$SUMAŽINTA DALIS = (E_F - E_B) / E_F,$$

kai:

E_B – bendras biokuro arba kitų skystųjų bioproduktų išmetamas kiekis;

E_F – bendras išmetamas lygintino iškastinio kuro kiekis.

5. Šiltnamio efektą sukeliančios dujos, į kurias atsižvelgiama pagal 1 punktą, yra CO₂, N₂O ir CH₄. CO₂ ekvivalentui apskaičiuoti šios dujos turi būti įvertinamos taip:

CO₂ – 1

N₂O – 296

CH₄ – 23

6. Į kiekį, kuris išmetamas išgaunant arba auginant žaliavas (e_{ec}), turi būti įtrauktas kiekis, išmetamas per pačią gamybą arba auginimo procesą, kiekis, išmetamas renkant žaliavas, su atliekomis ir nuotėkiu susijęs išmetamas kiekis ir kiekis, susijęs su gamybai arba auginimui naudojamų cheminių medžiagų arba produktų gamyba. CO₂ surinkimas auginant žaliavas neįskaičiuojamas. Įskaičiuojami sertifikuoti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo sumažinimo dėl fakelinio deginimo visose pasaulio naftos gamybos vietose kiekiai. Kiekio, kuris išmetamas auginant, įverčius galima gauti vietoj faktinių verčių taikant vidurkius, apskaičiuotus geografiniams plotams, kurie būtų mažesni palyginti su tais, kurie naudojami numatytoms vertėms apskaičiuoti.
7. Metinis kiekis, išmetamas dėl anglies atsargų kitimo, susijusio su pakeista žemės paskirtimi (e_l), apskaičiuojamas bendrą išmetamą kiekį 20 metų dalijant po lygiai. Šiam išmetamam kiekiui apskaičiuoti turi būti taikoma ši taisyklė:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times MW_{CO_2} / MW_C \times 1/20 \times 1/P,$$

kai:

e_l – metinis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, išmetamas dėl anglies atsargų kitimo, susijusio su pakeista žemės paskirtimi (išmatuotas kaip CO₂ ekvivalento masė biokuro energijos vienetui);

CS_R – anglies atsargos ploto vienetui, susijusios etalonine žemės paskirtimi (išmatuota kaip anglies masė ploto vienetui, įskaitant dirvožemį ir augmeniją). Etaloninė žemės paskirtis yra žemės naudojimas 2008 m. sausio mėn. arba 20 metų iki žaliavos gavimo, atsižvelgiant į tai, kuri data vėlesnė;

CS_A – anglies atsargos ploto vienetui, susijusios su faktine žemės paskirtimi (išmatuota kaip anglies masė ploto vienetui, įskaitant dirvožemį ir augmeniją);
 MW_{CO_2} – CO₂ molekulinis svoris (44,010 g/mol);

MW_C – anglies molekulinis svoris (12,011 g/mol); ir

P – pasėlių produktyvumas (išmatuotas kaip biokuro arba kito skystojo bioproducto energija ploto vienetui per metus).

8. Atliekant apskaičiavimus pagal 7 punktą šias vertes galima naudoti ir CS_R , ir CS_A :

Žemės panaudojimas	Anglies atsargos (tonos anglies vienam hektarui)
aliejinių palmių plantacija	189
ilgalaikė pieva, t. y. ganyklos ir ganyti skirtos vietos, kuriose augo žolė, kurios kaip ganyklos buvo naudojamos bent 5 metų ir kuriose neauga miškas	181
nelabai miškingas plotas (ne ištiesai medžiais apsodintas plotas)	181
ariamoji žemė (įskaitant ilgalaikėmis nelaikomas pievas, aliejingas sėklas turinčių medžių sodinius; atidėta žemė pagal Komisijos reglamento (EB) 796/2004 2 straipsnio 1 dalį ¹⁹ ir žemė, kuri buvo tropikų miškas, buvo parengta iki 2008 m. sausio mėn. ir 2008 m. sausio mėn. buvo apibūdinama kaip apleista žemė)	82
dykuma ir pusdykumė	44

Arba faktines vertes galima naudoti ir CS_R ir CS_A .

P apskaičiuoti gali būti naudojamos šios vertės:

Biokuro arba kitų skystųjų bioproduktų pasėliai	Biokuro arba kitų skystųjų bioproduktų išeiga (aliejaus ekvivalento tonos vienam hektarui)
aliejingos medžių sėklos	1,5
aliejinė palmė	4,0

Arba galima naudoti faktines vertes.

9. Į kiekį, kuris išmetamas perdirbant, (e_p) turi būti įtrauktas su pačiu perdirbimu susijęs išmetamas kiekis, su atliekomis ir nuotėkiu susijęs išmetamas kiekis ir kiekis, išmetamas gaminant perdirbimui naudojamas chemines medžiagas arba produktus.

Norint apskaičiuoti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, susijusį su kuro gamykloje suvartota, bet kitur pagaminta elektros energija, daroma prielaida, kad išmetamas kiekis tai elektrai gaminti ir skirstyti yra lygus konkrečiau regiono išmetamo kiekio vidurkiui. Iš šios taisyklės daroma išimtis, kai:

- gamintojai gali naudoti tam tikros elektros gamybos įmonės vidutinę vertę toje įmonėje pagamintai elektros energijai, jei ta įmonė neįjungta į elektros energijos sistemą;
- gamintojai gali priskirti nulinį išmetamą kiekį kiekvienai MWh suvartotos elektros energijos, kurios kilmės garantiją jie pateikia kompetentingai institucijai pagal 8 straipsnio 1 dalies c punkto nuostatas.

¹⁹ 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 796/2004, nustatantis išsamias kompleksinio paramos susiejimo, moduliavimo ir integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, numatytą Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, įgyvendinimo taisykles. Oficialusis leidinys, (L 141, 2004 4 30, p.18).

10. Į kiekį, išmetamą transportuojant ir skirstant, (e_{td}) turi būti įtrauktas kiekis, išmetamas transportuojant bei saugant žaliavas bei pusgaminius ir saugant bei skirstant gatavas medžiagas.
11. Naudojamo kuro išmetamas kiekis e_u turi būti prilygintas nuliui, jei tai biokuras arba kiti skystieji bioproduktai.
12. Išmetamas kiekis, sumažinamas surenkant ir izoliuojant anglį, (e_{ccs}) apribojamas kiekiu, kurio išvengiama sugaunant ir izoliuojant CO₂ išmetamą kiekį, tiesiogiai susijusį su kuro gavyba, transportavimu, perdirbimu ir skirstymu.
13. Išmetamas kiekis, sumažinamas surenkant ir pakeičiant anglį, (e_{ccr}) apribojamas kiekiu, kurio išvengiama surenkant CO₂, kurio anglis yra iš biomasės ir kuri yra naudojama pakeisti komerciniuose produktuose ir paslaugose naudojamą iškasenų CO₂.
14. Į sumažintą išmetamo kiekio dalį dėl kogeneracijos būdu papildomai pagamintos elektros energijos (e_{ee}) turi būti atsižvelgta siejant su elektros energijos pertekliumi, gautu kuro gamybos sistemose, kuriose naudojama kogeneracija, išskyrus atvejus, kai kogeneracijai naudojamas kuras yra šalutinis produktas, bet ne žemės ūkio produktų derliaus likutis. Apskaičiuojant šią perteklinę elektros energiją daroma prielaida, kad kogeneracijos įrenginio dydis yra mažiausias dydis, kurio reikia norint tiekti šilumos kiekį, reikalingą kurui gaminti. Sumažinta išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio dalis, susijusi su šia pertekline elektros energija, prilyginama šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiui, kuris susidarytų, kai toks pats elektros energijos kiekis būtų pagamintas elektros gamybos įrenginyje, naudojančiame tą patį kurą, kuris naudojamas ir kogeneracijos įrenginyje.
15. Kai kuro gamybos procese gaminamas kuras, kuriam skaičiuojamas išmetamas kiekis, ir vienas arba keli kiti produktai (šalutiniai produktai), išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis turi būti paskirstytas tarp kuro arba jų tarpinio produkto ir šalutinių produktų proporcingai jų šilumingumui (nustatytam kaip apatinė šilumingumo vertė kitų nei elektros energija šalutinių produktų atveju).
16. Norint pagal 15 punktą atlikti apskaičiavimą, paskirstomas išmetamas kiekis yra $e_{ec} + e_l$ ir tos e_p , e_{td} ir e_{ee} dalys, kurios išmetamos prieš šalutinio produkto gamybą ir tą gamybos proceso etapą, kai jis pagaminamas. Jei koks nors priskyrimas prie šalutinių produktų atliktas ankstesniame būvio ciklo etape, šiam tikslui vietoj bendro šio išmetamo kiekio turi būti naudojama dalis to išmetamo kiekio, kuris buvo priskirtas tarpiniam kuro produktui paskutiniame tokio proceso etape.

Atliekant šį apskaičiavimą biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų atveju būtina atsižvelgti į visus šalutinius produktus, įskaitant elektros energiją, kuriai netaikomas 14 punktas, išskyrus žemės ūkio produktų derliaus likučius, įskaitant šiaudus, išspaudas, lukštus, burbuolių kotus ir riešutų kevalus. Apskaičiuojant daroma prielaida, kad neigiamo šilumingumo šalutinių produktų šilumingumas lygus nuliui.

Laikoma, kad atliekų, žemės ūkio produktų derliaus likučių, įskaitant šiaudus, išspaudas, lukštus, burbuolių kotus bei riešutų kevalus, ir perdirbimo technologinių grandinių, išskyrus biokuro perdirbimo grandines, likučių, kurie potencialiai netinkami naudoti kaip maistas arba pašarai, išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių

dujų kiekis, atitinkantis būvio ciklo dalį iki šių medžiagų surinkimo proceso, yra lygus nuliui.

Jei kuras gaminamas naftos perdirbimo gamykloje, atliekant apskaičiavimus pagal 15 punktą analizės vienetas gamykla.

17. Pagal 4 punktą atliekant su biokuru susijusius apskaičiavimus, kaip lygintino iškastinio kuro vertės E_F naudojamos naujausios turimos vidutinės faktinės kiekio, išmetamo Bendrijoje naudojant benzinaž ir dyzelinaž, vertės, nurodytos [Direktyvoje 98/70/EB]. Jei tokių duomenų nėra, naudojama vertė turi būti 83,8 g CO_{2eq}/MJ.

Pagal 4 punktą atliekant su skystaisiais bioproductais, kurie naudojami elektros energijai gaminti, susijusius apskaičiavimus, lygintino iškastinio kuro vertė E_F turi būti 91 g CO_{2eq}/MJ.

Pagal 4 punktą atliekant su skystaisiais bioproductais, kurie naudojami šilumai gaminti, susijusius apskaičiavimus, lygintino iškastinio kuro vertė E_F turi būti 77 g CO_{2eq}/MJ.

Pagal 4 punktą atliekant su skystaisiais bioproductais, kurie naudojami kogeneracijai, susijusius apskaičiavimus, lygintino iškastinio kuro vertė E_F turi būti 85 g CO_{2eq}/MJ.

D. Išskaidytos biokuro ir skystųjų bioproduktų vertės

Auginimas: e_{ec} , kaip apibrėžta šio priedo C dalyje

Biokuro ir skystųjų bioproduktų gamybos būdas	Tipinis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)	Numatytasis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)
etanolis iš cukrinių runkelių	13	13
etanolis iš kviečių	19	19
etanolis iš kukurūzų, pagamintas Bendrijoje	20	20
etanolis iš cukranendrių	13	13
ETBE (etil- <i>tret</i> -butileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygus naudojamo etanolio gamybos kelio išmetimo kiekiui	
TAAE (<i>tret</i> -amiletileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygus naudojamo etanolio gamybos kelio išmetimo kiekiui	
biodyzelinas iš rapsų aliejaus	30	30
biodyzelinas iš saulėgražų aliejaus	18	18
biodyzelinas iš palmių aliejaus	18	18
biodyzelinas iš augalinių arba gyvūninių aliejų atliekų	0	0
hidrinimu valytas augalinis rapsų aliejus	31	31
hidrinimu valytas augalinis saulėgražų aliejus	19	19
hidrinimu valytas augalinis palmių aliejus	19	19
grynintas augalinis rapsų aliejus	32	32
biudujos iš buitinių organinių atliekų kaip suslėgtosios gamtinės dujos	0	0
biudujos iš šlapiojo mėšlo kaip suslėgtosios gamtinės dujos	0	0
biudujos iš sausojo mėšlo kaip suslėgtosios gamtinės dujos	0	0

Perdirbimas (įskaitant perteklinę elektros energiją): $e_p - e_{ee}$, kaip apibrėžta šio priedo C dalyje

Biokuro ir skystųjų bioproduktų gamybos būdas	Tipinis išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)	Numatytasis išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)
etanolis iš cukrinių runkelių	27	38
etanolis iš kviečių (proceso kuras nenurodytas)	45	63
etanolis iš kviečių (lignitas kaip proceso kuras CHP įrenginyje)	45	63
etanolis iš kviečių (gamtinės dujos kaip proceso kuras, naudojant įprastą garo katilą)	25	35
etanolis iš kviečių (gamtinės dujos kaip proceso kuras CHP įrenginyje)	18	25
etanolis iš kviečių (šiaudai kaip proceso kuras CHP)	5	7

įrenginyje)		
etanolis iš kukurūzų, pagamintas Bendrijoje (gamtinės dujos kaip proceso kuras CHP įrenginyje)	15	21
etanolis iš cukranendrių	1	1
ETBE (etil- <i>tret</i> -butileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygus naudojamo etanolio gamybos kelio išmetimo kiekiui	
TAAE (<i>tret</i> -amiletileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygus naudojamo etanolio gamybos kelio išmetimo kiekiui	
etanolis iš cukranendrių	15	22
biodyzelinas iš saulėgražų aliejaus	15	22
biodyzelinas iš palmių aliejaus (procesas nenurodytas)	33	47
biodyzelinas iš palmių aliejaus (procesas be metano išmetimo į orą aliejaus gamykloje)	13	18
biodyzelinas iš augalinių arba gyvūninių aliejų atliekų	13	18
hidrinimu valytas augalinis rapsų aliejus	10	14
hidrinimu valytas augalinis saulėgražų aliejus	10	14
hidrinimu valytas augalinis palmių aliejus (procesas nenurodytas)	28	40
hidrinimu valytas augalinis palmių aliejus (procesas be metano išmetimo į orą aliejaus gamykloje)	7	10
grynintas augalinis rapsų aliejus	4	5
biudujos iš buitinių organinių atliekų kaip suslėgtosios gamtinės dujos	13	18
biudujos iš šlapiojo mėšlo kaip suslėgtosios gamtinės dujos	7	9
biudujos iš sausojo mėšlo kaip suslėgtosios gamtinės dujos	7	9

Transportavimas ir skirstymas: e_{td} , kaip apibrėžta šio priedo C dalyje

Biokuro ir skystųjų bioproduktų gamybos būdas	Tipinis išmetamų šiltnamio efekta sukeliančių dujų kiekis (g CO_{2eq}/MJ)	Numatytasis išmetamų šiltnamio efekta sukeliančių dujų kiekis (g CO_{2eq}/MJ)
etanolis iš cukrinių runkelių	3	3
etanolis iš kviečių	2	2
etanolis iš kukurūzų, pagamintas Bendrijoje	2	2
etanolis iš cukranendrių	8	8
ETBE (etil- <i>tret</i> -butileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygus naudojamo etanolio gamybos kelio išmetimo kiekiui	
TAAE (<i>tret</i> -amiletileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygus naudojamo etanolio gamybos kelio išmetimo kiekiui	
biodyzelinas iš rapsų aliejaus	1	1
biodyzelinas iš saulėgražų aliejaus	1	1
biodyzelinas iš palmių aliejaus	5	5
biodyzelinas iš augalinių arba gyvūninių aliejų atliekų	1	1
hidrinimu valytas augalinis rapsų aliejus	1	1
hidrinimu valytas augalinis saulėgražų aliejus	1	1
hidrinimu valytas augalinis palmių aliejus	5	5

grynintas augalinis rapsų aliejus	1	1
biodujos iš buitinių organinių atliekų kaip suslėgtosios gamtinės dujos	3	3
biodujos iš šlapijojo mėšlo kaip suslėgtosios gamtinės dujos	5	5
biodujos iš sausojo mėšlo kaip suslėgtosios gamtinės dujos	4	4

Bendras kiekis

Biokuro ir skystųjų bioproduktų gamybos būdas	Tipinis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO_{2eq}/MJ)	Numatytasis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO_{2eq}/MJ)
etanolis iš cukrinių runkelių	43	54
etanolis iš kviečių (proceso kuras nenurodytas)	66	84
etanolis iš kviečių (lignitas kaip proceso kuras CHP įrenginyje)	66	84
etanolis iš kviečių (gamtinės dujos kaip proceso kuras, naudojant įprastą garo katilą)	46	56
etanolis iš kviečių (gamtinės dujos kaip proceso kuras CHP įrenginyje)	39	46
etanolis iš kviečių (šiaudai kaip proceso kuras CHP įrenginyje)	26	28
etanolis iš kukurūzų, pagamintas Bendrijoje (gamtinės dujos kaip proceso kuras CHP įrenginyje)	37	43
etanolis iš cukranendrių	21	22
ETBE (etil- <i>tret</i> -butileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygus naudojamam etanolio gamybos kelio išmetimo kiekiui	
TAAE (<i>tret</i> -amileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygus naudojamam etanolio gamybos kelio išmetimo kiekiui	
biodyzelinas iš rapsų aliejaus	47	53
biodyzelinas iš saulėgrąžų aliejaus	35	41
biodyzelinas iš palmių aliejaus (procesas nenurodytas)	57	70
biodyzelinas iš palmių aliejaus (procesas be metano išmetimo į orą aliejaus gamykloje)	36	41
biodyzelinas iš augalinių arba gyvūninių aliejų atliekų	14	19
hidrinimu valytas augalinis rapsų aliejus	42	46
hidrinimu valytas augalinis saulėgrąžų aliejus	30	34
hidrinimu valytas augalinis palmių aliejus (procesas nenurodytas)	52	63
hidrinimu valytas augalinis palmių aliejus (procesas be metano išmetimo į orą aliejaus gamykloje)	31	34
grynintas augalinis rapsų aliejus	36	38
biodujos iš buitinių organinių atliekų kaip suslėgtosios gamtinės dujos	16	21
biodujos iš šlapijojo mėšlo kaip suslėgtosios gamtinės dujos	12	14
biodujos iš sausojo mėšlo kaip suslėgtosios gamtinės dujos	10	13

E. Ateities biokuro ir skystųjų bioproduktų, kurių 2008 m. sausio mėn. nėra rinkoje arba jų yra mažai, įvertintos išskaidytos vertės.

Auginimas: e_{ec} , kaip apibrėžta šio priedo C dalyje

Biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų gamybos būdas	Tipinis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)	Numatytasis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)
etanolis iš kviečių šiaudų	3	3
etanolis iš medienos atliekų	1	1
etanolis iš auginamo miško medienos	6	6
Fišerio-Tropšo dyzelinas iš medienos atliekų	1	1
Fišerio-Tropšo dyzelinas iš auginamo miško medienos	4	4
DME (dimetileteris) iš medienos atliekų	1	1
DME (dimetileteris) iš auginamo miško medienos	5	5
metanolis iš medienos atliekų	1	1
metanolis iš auginamo miško medienos	5	5
MTBE (metil- <i>tret</i> -butileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygi naudojamo metanolio gamybos kelio sumažintai daliai	

Perdirbimas (įskaitant perteklinę elektros energiją): $e_p - e_{ee}$, kaip apibrėžta šio priedo C dalyje

Biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų gamybos kelias	Tipinis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)	Numatytasis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)
etanolis iš kviečių šiaudų	5	7
etanolis iš medienos	12	17
Fišerio-Tropšo dyzelinas	0	0
DME (dimetileteris) iš medienos	0	0
metanolis iš medienos	0	0
MTBE (metil- <i>tret</i> -butileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygi naudojamo metanolio gamybos kelio sumažintai daliai	

Gabenimas ir skirstymas: e_{id} , kaip apibrėžta šio priedo C dalyje

Biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų gamybos būdas	Tipinis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)	Numatytasis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)
etanolis iš kviečių šiaudų	2	2
etanolis iš medienos atliekų	4	4
etanolis iš auginamo miško medienos	2	2
Fišerio-Tropšo dyzelinas iš medienos atliekų	3	3
Fišerio-Tropšo dyzelinas iš auginamo miško medienos	2	2
DME (dimetileteris) iš medienos atliekų	4	4
DME (dimetileteris) iš auginamo miško medienos	2	2
metanolis iš medienos atliekų	4	4
metanolis iš auginamo miško medienos	2	2
MTBE (metil- <i>tret</i> -butileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygi naudojamo metanolio gamybos kelio sumažintai daliai	

Bendras kiekis

Biokuro ir kitų skystųjų bioproduktų gamybos būdas	Tipinis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)	Numatytasis išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis (g CO _{2eq} /MJ)
etanolis iš kviečių šiaudų	11	13
etanolis iš medienos atliekų	17	22
etanolis iš auginamo miško medienos	20	25
Fišerio-Tropšo dyzelinas iš medienos atliekų	4	4
Fišerio-Tropšo dyzelinas iš auginamo miško medienos	6	6
DME (dimetileteris) iš medienos atliekų	5	5
DME (dimetileteris) iš auginamo miško medienos	7	7
metanolis iš medienos atliekų	5	5
metanolis iš auginamo miško medienos	7	7
MTBE (metil- <i>tret</i> -butileterio) dalis iš atsinaujinančių šaltinių	Lygi naudojamo metanolio gamybos kelio sumažintai daliai	